

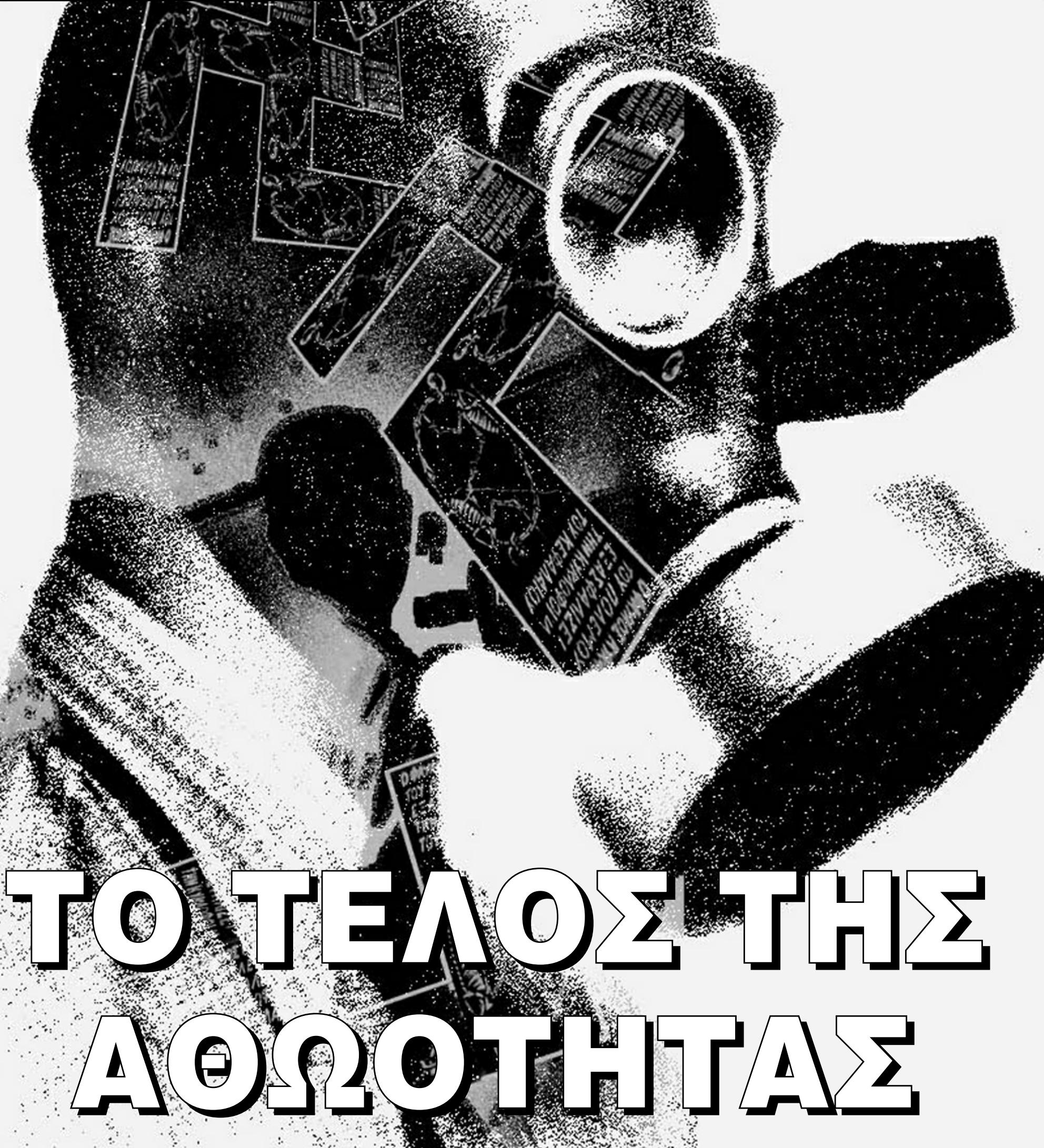
KOMIMA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 327 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΜΑΡΤΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΑ:

Νομιμοποίησαν τα
«αρχεία της Στάζι»
Που
επεξεργάστηκε η
CIA!

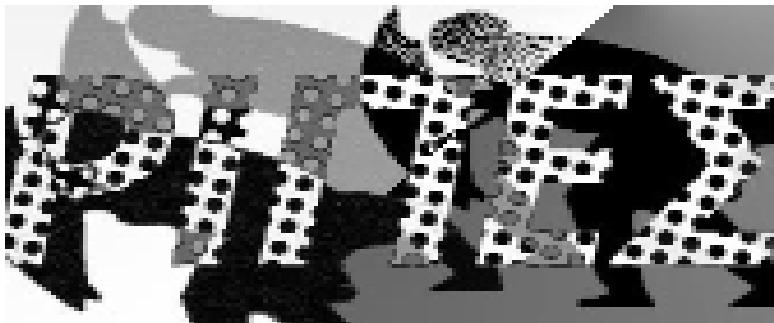
■ Επιασε δουλειά ο ανθύπατος

ΤΗΝ ΩΡΑ που το προηγούμενο φύλο της «Κ» άδειε προς το τυπογραφείο, ο ανθύπατος Μίλερ επιβεβαίωνε τα γραφόμενα ενός σχολίου στο οποίο επισημαίνοταν ότι ο νέος υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Γ. Βουλγαράκης θα πάρει γραφμή από τον πραγματικό πολιτικό του προϊστάμενο, τον Τόμας Μίλερ. Ο πρώτος υπουργός τον οποίο επισκέφτηκε ο Μίλερ ήταν ο Βουλγαράκης. Ακολούθησε ο υπουργός Πολέμου Σ. Σπηλιώτης που με τον οποίο, όπως ανακοινώθηκε, συζήτησαν τα σχέδια ασφάλειας των ολυμπιακών αγώνων.

Καθόλου διακριτικοί δεν είναι οι Αμερικάνοι. Πριν καλάκαλά εγκαταστοθούν στους θώκους τους οι νέοι υπουργοί, ο Μίλερ σπεύδει να τους συναντήσει και να τους δώσει γραφμή. Δεν επισκέπτεται, φυσικά, τυχαία τους συγκεκριμένους υπουργούς και όχι άλλους, όπως π.χ. τον υπουργό Εξωτερικών. Τα δυο συγκεκριμένα υπουργεία είναι αυτά που καθορίζουν τις πολιτικές «ασφάλειας» και το βαθμό συμμετοχής του ελληνικού κράτους στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Οι δυο αυτοί τομείς ενδιαφέρουν πρωτίστως τους Αμερικάνους, σ' αυτούς τους δύο τομείς είχαν εγκαθιδρύσει καθεστώς επικυριαρχίας κατά τη θητεία της κυβέρνησης Σημίτη και αυτή την επικυριαρχία στεύδουν να επιβεβαιώσουν και με τη νέα κυβέρνηση.

Εκτός των άλλων, όμως, ο μίστερ Μίλερ έχει να ενδιαφερθεί και για τα εξοπλιστικά προγράμματα, γιατί αυτός είναι ο βασικός πλαστέ του αμερικανικού στρατιωτικού μηχανικού συμπλέγματος. Καινούργια κυβέρνηση, καινούργιες ισορροπίες ανάμεσα στις αμερικανικές και τις δυτικευρωπαϊκές βιομηχανίες, καινούργιες πλεύσεις από τον πλαστέ Μίλερ. Είναι περιττό να σημειώσουμε ότι η αμερικανική κυβέρνηση αισθάνεται αυτή την περίοδο σε θέση ισχύος, δεδομένου ότι μπορεί να πιέζει και να εκβιάζει με την ασφάλεια των ολυμπιακών αγώνων, δεδομένου μάλιστα ότι τα δύο κόμματα εξουσίας έχουν συμφωνήσει και ζήτησαν να αναλάβει το ΝΑΤΟ το έργο της προστασίας του 2004 από κάθε απειλή.

● Τριών λεπτών σιγή κηρύχτηκε στις δημόσιες υπηρεσίες των κρατών μελών της ΕΕ στη μνήμη των νεκρών της Μαδρίτης ●●● Οταν οι «έξυπνες» βόμβες των Αμερικανών, των Βρετανών και των Ισπανών διαμελίζαν γυναικόπαιδα στη Βαγδάτη, δεν βρέθηκε ούτε ένα λεπτό σιγής ●●● Ούτε όταν τα αμερικανικά ιπτάμενα φρούρια δέριζαν τους συνδαιτημόνες ενός γάμου στο Αφγανιστάν, αφανίζοντας ένα ολόκληρο χωριό ●●● Πώς να αισθάνεται άραγε ο κάτοικος της Βαγδάτης, της Ραμάλα, της Κανταχάρη, όταν πληροφορείται τις ειδήσεις από την Εσπερία; ●●● Για δοκιμάστε να μπείτε για μια έστω στιγμή στη θέση του Αθνάρ ●●● Και ήταν πάρα πολλοί εκείνοι που δεωρήσαν την κυβέρνησή τους υπεύθυνη για το μακελειό ●●● Και στην Ελλάδα συναντάς παντού προβληματισμένους ανδρώπους ●●● Που δεν βρίζουν τους «ισλαμιστές τρομοκράτες», αλλά τους ιμπεριαλιστές πολέμαρχους ●●● Το

●●● Στη Ρώμη, οι κυβερνώντες εκφράζουν ήδη δημόσια τον τρόμο τους ●●● Το ίδιο και στην Πολωνία ●●● Ευτυχώς που πολύς κόσμος πια άρχισε να σκέφτεται ●●● Οι ίδιοι οι Ισπανοί τιμώρησαν εκλογικά το κόμμα του Αθνάρ ●●● Και ήταν πάρα πολλοί εκείνοι που δεωρήσαν την κυβέρνησή τους υπεύθυνη για το μακελειό ●●● Και στην Ελλάδα συναντάς παντού προβληματισμένους ανδρώπους ●●● Που δεν βρίζουν τους «ισλαμιστές τρομοκράτες», αλλά τους ιμπεριαλιστές πολέμαρχους ●●● Το

τέλος της αδωάτητας συνειδητοποίησης είται από πολλούς πλέον ●●● Χωρίς, βέβαια, να φτάνουν στο σωστό «διάταυτα», αλλά όπως και να το κάνουμε έστω και το πρώτο βήμα είναι δετικό ●●● Τί σημαίνει τέλος της αδωάτητας; ●●● Οτι ουδείς μας δικαιούται να δεωρεί τον εαυτό του αδώμα του αίματος που χύνουν οι δυτικές κυβέρνησης στη Μέση Ανατολή ●●● Ακόμα και όταν ο ίδιος αντιτάχθηκε στην πολιτική της κυβέρνησής του ●●● Δεν αρκεί να είσαι αντιθετος σ' έναν άδικο πόλεμο ●●● Πρέπει να

είσαι τόσο μαχητικός που να μπορείς να τον αποτρέψεις ●●● Άλλως, περίμενε τα αντίονα στη γειτονιά σου ●●● Και μην ψάχνεις ηδική στον πόλεμο ●●● Ειδικά όταν ο αδικούμενος βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο και είναι απελπισμένος ●●● Η αντιδρασή του δια είναι τυφλή και στοιχειακή ●●● Βρισκόμαστε σε πόλεμο, ας το συνειδητοποιήσουμε ●●● Γιατί μέχρι τώρα βαυκαλίζομασταν ότι ο πόλεμος γίνεται κάπου μακριά από την πολιτισμένη γειτονιά μας ●●● Και κατά βάθος πνίγαμε τις ενοχές μας ●●● Θεωρούσαμε ότι κάναμε ό,τι μπορούσαμε ●●● Το ξύπνημα από τον πασιφιστικό ύπνο ήταν οδυνηρό ●●● Χρειάστηκε να γίνει το μακελειό της Μαδρίτης για να αναγγελθεί η αποχώρηση των ισπανικών στρατευμάτων από το Ιράκ ●●● Ενώ οι μαζικές διαδηλώσεις δεν κατάφεραν τίποτα ●●● Ήταν μια ήπια και αναποτελεσματική κοινοβουλευτική αντιπολίτευση ●

◆ «Είναι σημαντικό ο ελεύθερος κόσμος να παραμείνει δυνατός, αποφασισμένος και ανυποχώρητος. Είναι σημαντικό να παραμείνουμε στο πλευρό του ιρακινού λαού. Η Αλ Κάιντα καταλαβαίνει τι διακυβεύεται. Θέλει να φύγουμε από το Ιράκ για να το χρησιμοποιήσει ως παράδειγμα νίκης επί της ελευθερίας και της δημοκρατίας». Ο Τζορτζ Μπους, στον οποίο ανήκουν τα παραπάνω λόγια, μας βγάζει από το «φτερό» να εξηγήσουμε με τίνος το μέρος πρέπει να είμαστε στον ακίρκυτο τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.

◆ Αυτή τη φορά στο Κόσοβο τη γλίτωση με έναν τραυματία το ελληνικό κοτακτητικό σώμα. Την επόμενη φορά, στο Κόσοβο, στο Αφγανιστάν ή κάπου αλλού, δεν θα είναι και τόσο τυχερό.

◆ Σήμερα ξεκινά στη Βουλή η ανάγνωση και η συζήτηση των προγραμμάτων δηλώσεων της κυβέρνησης. Το ακριβές κείμενο των προγραμμάτων δηλώσεων δεν το είχαμε στη διάθεσή μας, όταν έκλεινε η ώλη της «Κ», αλλά μάλλον δεν μας χρειάζεται για ένα πρώτο

λιο, γιατί εκπλήξεις δεν αναμένονται. Ο Καρφαντάλης θα επαναλάβει αυτά που λέει τόσο καιρό, αυτά που περιλαμβάνει το πρόγραμμα της ΝΔ. Γενικολογίες, πίσω από τις οποίες κρύβεται η πραγματική πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση, η οποία είναι συνέχεια της προηγούμενης.

◆ Ούτε η τοποθέτηση των κομμάτων της αντιπολίτευσης αναμένεται να περιέχει εκπλήξεις. Το ΠΑΣΟΚ θα είναι στη γραφμή της «υπεύθυνης αντιπολίτευσης», περιμένοντας τις γκέλες της νέας κυβέρνησης για να σηκώσει λίγο τους τόνους (φραστικά), ο Περιοσός θα κάνει τις καταγγλίες του και ο ΣΥΝ (ή μήπως

ΣΥΡΙΖΑ;) θα είναι κάπου στη μέση.

◆ Περίπου 1,5 εκατομμύρια ευρώ θα δώσει ο Δήμος Αθηνών σε ιδιωτική εταιρία για να διεξάγει διαφημιστική καμπάνια προβολής της πόλης ενώψει ολυμπιακών αγώνων. Κατοχρεωμένος μεν ο Δήμος, αλλά τα λεφτά τρέχουν αφέρτα. Γιατί να ανησυχούν οι διοικούντες το Δήμο; Τα κορόΐδια θα πληρώσουν και πάλι, μέσω των δημοτικών τελών. Η Ντόρα έχει ανάγκη προβολής και πρέπει να την έχει. Το κορίτσι έχει φιλοδοξίες.

◆ Η Eurostat ανακοίνωσε επίσημα ότι το ελλειμμα του δημόσιου στην Ελλάδα εκτινάχθηκε στο 1,7%, έναντι 1,4% που ήταν η κυβέρνητική «πρό-

βλεψη». Μάλιστα, σημειώνει ότι ειδικά για την Ελλάδα τα στοιχεία είναι προσωρινά, λόγω των διαβούλευσεων που συνεχίζονται με τις ελληνικές αρχές (εννοεί προφανώς ότι η τελική αποτίμηση μπορεί να είναι και πάνω από το 1,7%). Και τί βρήκε να απαντήσει ο Χριστοδουλάκης; Οτι είναι ιδιαίτερα ευχαριστημένος από το 1,7%, γιατί άλ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θα τους ζητούσα να σκεφτούν τους ιρακινούς πολίτες, που δεν θέλουν να αποσυρθούν τα στρατεύματα, γιατί θέλουν να ελευθερωθεί ο λαός.

George Bush

(Σχόλιο-απάντηση στους Ολλανδούς που θέλουν να αποσυρθούν τα στρατεύματα της χώρας τους από το Ιράκ)

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Η πλειοψηφία των πολιτών που ζουν στην Ιράν, το Μαρόκο, το Πακιστάν και την Τουρκία δηλώνει πως πιστεύει ότι οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν την εκστρατεία στην τρομοκρατία. Επίσης, το 56% των Τούρκων αντιτίθεται στις αντιτρομοκρατικές ενέργειες των ΗΠΑ. Οσον αφορά τις μουσουλμανικές χώρες, οι λαοί εμφανίζονται εξοργισμένοι με την αμερικανική πολιτική και φέρονται ακόμη και να στηρίζουν τον Οσμάνι μπαν Λάντεν.

Ασσαΐέπεντ Πρές
ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ όλο και περισσότερο στην Ευρώπη, ότι «ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας»,

που κήρυξε ο πολέμαρχος πρόεδρος Τζορτζ Μπους με τους λόγους συμμάχους του, απέτυχε τρομικά και έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα. Η συμμαχία έσπασε μετά την τραγωδία της Μαδρίτης και οι Μπους και Τόνι Μπλέρ εκλιπάρουν την Ισπανία να μείνουν στο κατέχομενο Ιράκ τα στρατεύματά της. ΜΗΠΩΣ, αντί να εκλιπαρούν, θα έπρεπε να φύγουν δολοφόνοι από το Ιράκ, για να σταματήσουν οι προκλήσεις και τα

■ Οργιο χαφιέδων και κοριών

Είναι κάποιες φορές που τα σχόλια περισσεύουν. Παραθέτουμε, χωρίς κανένα σχόλιο, απόσπασμα από ρεπορτάζ των «Νέων» της περασμένης Δευτέρας (15.3.04). Το ρεπορτάζ μιλάει στην αρχή για παρακολούθηση εκποντάδων αλλοδαπών που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν προβλήματα στην Ολυμπιάδα και συνεχίζει:

«Στον κλοιό των διωκτικών αρχών, της ΕΥΠ αλλά και των ξένων μυστικών υπηρεσιών πρόκειται να μπουν και χιλιάδες Ελληνες προκειμένου να καταγραφούν οι κινήσεις συγκεκριμένων ατόμων και ομάδων είτε με άμεση παρακολούθηση είτε με υποκλοπές τηλεφώνων (σταθερών και κινητών) και e-mail. Σύμφωνα με ανώτατο στέλεχος της ΕΛ.ΑΣ., στο στόχαστρο έχουν μπει άτομα που κινούνται στον χώρο της εξωκονιοβουλευτικής Αριστεράς τα οποία συμμετέχουν σε διάφορα διεθνή κινήματα ή είναι "δηλωμένοι αναρχικοί" αντίθετοι με τη διοργάνωση από την χώρα μας των Ολυμπιακών Αγώνων.

Οι αρχές φοβούνται μήπως οι "Ελληνες αντεξουσιαστές" συνεργαστούν με τους ξένους, με σκοπό να συγκροτήσουν "κοινό μέτωπο κατά των Αγώνων και αναστατώσουν τον ερχόμενο Αύγουστο την Αθήνα". Προκειμένου "να προλάβουν δυσάρεστες ενέργεις" τους τελευταίους μήνες (και με αφορμή τη δίκη της 17Ν) αστυνομικοί έχουν καταγράψει όλα όσα αφορούν συγκεκριμένα άτομα τα οποία στελέχωνται κινήσεις για "τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα". Σε μικρότερο βαθμό παρακολουθούνται και οι ακροδεξιοί, για τον φόρτο μήπως προκαλέσουν επεισόδια με άλλες ομάδες. Στην ίδια κατηγορία είναι και οι λεγόμενοι μειονοτικοί, όπως για παράδειγμα μελιτούς του Ουράνιου Τόξου, για τα οποία οι αρχές φοβούνται μήπως επιδιώξουν να προβάλουν τις θέσεις τους εκείνη την περίοδο με προκηρύξεις κυρίως και πανό, αν και οι κινήσεις τους δύσκολα ξεφεύγουν από συγκεκριμένες περιοχές.

Η συλλογή πληροφοριών και αξιολόγηση πληροφοριών σε αρκετές περιπτώσεις γίνεται κατόπιν εισαγγελικής εντολής, όμως ο κύριος όγκος τους υποκλέπτεται με την αρωγή των νέων τεχνολογικών συστημάτων τα οποία βρίσκονται στη διάθεση συνεργαζόμενων με τις ελληνικές ξένων μυστικών υπηρεσιών. "Μέσω των συστημάτων Εσελον και Κάρνιβορ μπορούν να γίνουν υποκλοπές τηλεφωνημάτων" λέει στα "ΝΕΑ" ο αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Πληροφορικής του Πολυτεχνείου κ. Γιάννης Ρενέρης.

Εμείς (που συγκαταλεγόμαστε στους παρακολουθούμενους υπόπτους) το ξέραμε πολύ καλά αυτό. Τί λένε, όμως, οι σπαδοί της αστικής δημοκρατίας γ' αυτές τις κυνικές αποκαλύψεις; Εξακολουθούν να καμαρώνουν για τον νομικό τους πολιτισμό;

Οι Αμερικάνοι πιέζουν για ελληνική συμμετοχή στην κατοχή του Ιράκ

Mέχρι το τέλος Φλεβάρη ήταν δώσει διορία οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές στην κυβέρνηση Σημίτη, για να τους απαντήσει στο αίτημά τους για αποστολή ελληνικών στρατευμάτων στο Ιράκ. Η κυβέρνηση Σημίτη, λόγω των ειλογών, κατάφερε να αποφύγει το πικρό ποτήρι. Επιστρέφεται τώρα στην κυβέρνηση Καραμανλή που άρχισε ήδη να δέχεται τις ασφυκτικές πιέσεις του ανθύπατου Μίλερ.

Οπως είναι γνωστό, το θέμα τέθηκε από τον Μίλερ στον τότε υπουργό Εξωτερικών Γιωργάκη Παπανδρέου λίγο πριν το τέλος του 2003. Δυο ώρες κράτησε η βίζιτα του αμερικανού πρεσβυτή στον Γιωργάκη και η επίσημη εξήγηση («πήγε για να του ευχηθεί για τις γιορτές») δεν έπεισε κανένα. Λίγες μέρες αργότερα η «Μακεδονία» αποκάλυψε επιστολή Μίλερ προς Γιωργάκη, την οποία προφανώς διοχέτευσαν οι ίδιοι οι Αμερικάνοι, για να επισημοποιήσουν τις απαιτήσεις τους. Θυμίζουμε

τις έγραφε εκείνη η επιποτολή: «Στο πλαίσιο της υποστήριξης των συνεχιζόμενων προσπαθειών σταθεροποίησης στο Ιράκ και το Αφγανιστάν ΗΠΑ αναγνωρίζουν την ανάγκη επιπρόσθετης μοχλητικής δύναμης και επιμελητειακής υπηρεσίας υποστήριξης για την επιχείρηση ελευθερίας στο Ιράκ, η έναρξη της οποίας σχεδιάζεται να αρχίσει στις αρχές Φεβρουαρίου

σας μπορεί να μην είναι απολύτως συμβατές στο πλαίσιο των δομών των μονάδων των ΗΠΑ, δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση σε ιδιαίτερες ικανότητες-δυνατότητες που απαιτούνται παρά σε τύπους στρατιωτικών μονάδων που απαιτούνται.

Εκτιμώ ότι θα χρειαστείτε χρόνο για να αποφασίσετε επ' αυτού του θέματος, θα πρέπει ωστόσο να κατανοήσετε

ση να στείλει ειδικά αυτή την εποχή ελληνικό στρατό στο Ιράκ, έστω κι αν η αποστολή αφορά μόνο μονάδες υγειονομικού. Γιατί, βέβαια, και αυτό θα σήμαινε συμμετοχή στην κατοχική δύναμη και αυτό αυτόματα θα εβαζε τη χώρα μας στο στόχαστρο της ιρακινής αντίστασης και των ριζοσπαστικών ισλαμικών κινημάτων. Μια τέτοια κίνηση, ειδικά μετά την 11η

Πώς να αρνηθούν, όμως, στους Αμερικάνους, ειδικά σε μια περίοδο που πραγματοποιούν κοινά γυμνάσια μαζί τους για την ασφάλεια της Ολυμπιάδας και καλούν το ΝΑΤΟ να αναλάβει την ευθύνη; Επιστρέφοντας στην αρχή, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, έχει αρχίσει ένα παζάρι για να αναλάβει το ελληνικό κράτος επικεφαλής της κατοχικής δύναμης στο Αφγανιστάν, ώστε να μη συμμετάσχει στο Ιράκ.

Δεν ξέρουμε πού θα καταλήξει το παζάρι, όμως μετά την 11η Μάρτη τα πράγματα είναι πιο καθαρά. Ο ελληνικός λαός πρέπει να απαιτήσει και την επιστροφή των ελληνικών κατοχικών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν. Να το απαιτήσει και να το επιβάλει μοχλητικά. Άλλως θα είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι και δεν θα δικαιούμαστε να διαμαρτυρηθούμε αν υποστούμε κι εμείς μια επίθεση σαν κι αυτή της Μαδρίτης. Στον ακίρυχτο πόλεμο που μαίνεται δεν μπορούμε να παριστάνουμε τους φίλειρηνιστές και ταυτόχρονα να ενι-

Θα είμαστε όλοι

αρίου 2004. Εχουμε καταλήξει σε ποιες συγκεκριμένες ικανότητες-δυνατότητες, που πιστεύουμε ότι εντάσσονται σ' αυτές, μπορεί να ικανοποιήσει η Ελλάδα. Με την πρόσφατη ομόφωνη ψήφιση της απόφασης 1511 του Συμβουλίου Ασφαλείας ελπίζουμε η Ελλάδα να φροντίσει να συμβάλει με δυνάμεις, ώστε να αντεπεξέλθουμε σε ορισμένα από αυτά τα αιτήματα. Επειδή κατανοούμε ότι οι δυνατότητές

σας ζητούμε να επισπεύσετε την απάντηση σας».

Ελάχιστες μέρες μετά την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης, ο Μίλερ ανήφορίσε προς το Πεντάγωνο και έθεσε ξανά το αμερικανό δουλος από το Καραμανλή. Ο Καραμανλής και οι συνεργάτες του σκέφτονται το πάθημα του φίλου τους Χοσέ Μαρία Αθηνάρ και τους πιάνει σύγκρυο.

■ Προσχηματικό το αίτημα της ελληνικής κυβέρνησης

Το ΝΑΤΟ και οι Ράμπο είναι ήδη εδώ

Mας δουλεύει χοντρά η κυβέρνηση της ΝΔ. Υπέβαλε, λέει, αίτημα για να συνδράμει το ΝΑΤΟ στην οργάνωση της ασφάλειας των ολυμπιακών αγώνων. Ο υπουργός Πολέμου Σ. Σπηλιωτόπουλος δηλώνει ότι δεν ζητείται συνδρομή με στρατό, αλλά μόνο υποστήριξη σε υλικά και τεχνογνωσία. Αν ήταν έτοι, τότε με ποιο καθεστώς βρίσκονται στη χώρα μας οι 400 αμερικανοί Ράμπο των ειδικών δυνάμεων, οι οποίοι μαζί με άγνωστο αριθμό πρακτόρων παίρνουν μέρος στην άσκηση «Ασπίς Ηρακλέους 2004», που βρίσκεται σε εξέλιξη από την περισσότερη εβδομάδα και θα τελειώσει την ερχόμενη Τρίτη;

Τα αμερικανικά στρατεύματα ήρθαν στην Ελλάδα και μάλλον δεν πρόκειται να φύγουν. Οπως δεν θα φύγουν και οι πράκτορες της CIA,

του FBI, της Μοσάντ και άλλων μυστικών υπηρεσιών, που κλήθηκαν για να προσφέρουν τη βοήθειά τους. Το Σύνταγμα και η Βουλή δεν παίζουν κανένα ρόλο, όταν πρόκειται να εξυπηρετηθούν τέτοιοι σκοποί, που βαφτίζονται εθνικοί. Οσο για το ΝΑΤΟ, αυτό ζητείται να βοηθήσει με τη χορήγηση κατασκοπευτικών αεροπλάνων AWACS και με βοήθεια από τους ιουβαλήσουν μαζί τους οι ξένες αθλητικές αποστολές. Μπορεί πριν μερικούς μήνες ο Φλωρίδης να δήλωνε με έπαρση ότι μόνο άστοι συνοδοί θα επιτρέπονται, σήμερα όμως το δόγμα «no guns» έχει πάει στη μπάντα.

Ολη αυτή η στρατιά των Ράμπο και των πράκτορων δεν έχει σαν στόχο μόνο μια ενδεχόμενη «τρομοκρατία» επίθεση. Στόχος της είναι και ο εσωτερικός εχθρός, όπως αποκαλύπτεται και από ρεπορτάζ που δημοσιεύει ο αστικός τύπος (βλέπε σε διπλανή στήλη). Στόχος είναι να επιβληθεί απόλυτη σπατή και να κατασταλεί κάθε εκδήλωση διαμαρτυρίας,

Το Σάββατο στην πορεία

Προσυγκέντρωση στην Κλαυθμώνος

Είναι πολλοί αυτοί που θέλουν να μετατρέψουν την πορεία του Σαββάτου σε πορεία καταδίκης της «τρομοκρατίας». Δεν πρέπει να τους το επιτρέψουμε. Η πορεία του Σαββάτου πρέπει να μετατραπεί σε πορεία καταδίκης των ιμπεριαλιστών εμπρηστών του πολέμου και των τσιρακών τους, σε πορεία αλληλεγγύης προς τους αγωνιζόμε

■ Παλαιστίνη Κόσκινο η ασφάλεια του Ισραήλ που ξαπολύει νέο πογκρόμ

Δύο 18αρηδες έκαναν κόσκινο το καμάρι του Ισραηλινού στρατού, το λιμάνι-φρούριο του Αστρόντ την περασμένη Κυριακή, στην 112η επίθεση αυτοκτονίας απ' το ξεκίνημα της νέας Ιντιφάραντα το Σεπτέμβρη του 2000. Η επίθεση των Παλαιστίνιων νεολαίων, την ευθύνη της οποίας ανέλαβαν από κοινού η Χαμάς και οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσά, με 11 νεκρούς και πάνω από 20 τραυματίες, θα ήταν πολύ μεγαλύτερη, αν οι βομβιστές προλαβάσιναν να ανατινάξουν τις δεξαμενές καυσίμων του λιμανιού (όπως δήλωσε στο Ασσούέιτεν Πρες στρατιωτικό στέλεχος της αντίστασης στη Γάζα). Παρόλα αυτά όμως γκρέμισαν για μια ακόμα φορά το μεγάλο μύθο του απόρθητου κάστρου-φρούριου, που η κυβέρνηση Σαρόν υπόσχεται στον Ισραηλινό λαό.

Παρά τα αλλεπάλληλα πλήγματα που έχει επιφέρει ο στρατός των Σιωνιστών στην παλαιστινιακή αντίσταση με τις στοχευμένες δολοφονίες και τις μαζικές συλλήψεις, δεν απέφυγε μια ακόμα επίθεση στα μετόπισθεν, που πάνεσε όσο λίγες.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη νέο όγριο πογκρόμ του Ισραηλινού στρατού στις παλαιστινιακές περιοχές, τόσο στη Δυτική Οχθή όσο και στη Λωρίδα της Γάζας. Πολλές οι επιθέσεις, την ίδια στιγμή που ο Σαρόν εμφανίζεται οποφασισμένος να προωθήσει το "σχέδιο αποδέσμευσης", που κατ' αυτόν θα "επιλύσει" το Παλαιστινιακό, με την απόσυρση του Ισραήλ από τους 17 απ' τους 21 εποικισμούς της Λωρίδας της Γάζας, με ταυτόχρονη προσάρτηση των τριών μεγάλων εποικισμών της Δυτικής Οχθής στο Ισραήλ και απομόνωση των παλαιστινιακών εδαφών μέσω της ολοκλήρωσης του τείχους.

Ετοι, στα θύματα της περασμένης βδομάδας (μεταξύ των οποίων και 11 παιδιά) ήρθαν να προστεθούν νέα, με επιθέσεις στην Τουλκάρμ στη Δ. Οχθή και τη Ραφάχ και την πόλη της Γάζας, στη Λωρίδα της Γάζας. Την ίδια στιγμή, ο Ισραηλινός στρατός επέβαλε αποκλεισμό σε 19.000 εργάτες, κλείνοντας το συνοριακό φυλάκιο του Ερέζ (απ' όπου περνάνε για να δουλέψουν στο Ισραήλ) και χτύπησε με 15 πυραύλους βιοτεχνίες στην πόλη της Γάζας προκαλώντας διακοπή ρεύματος στην περιοχή.

Στη Ναμπλούς πάνω από 3.000 διαδήλωσαν σε συμπαράσταση στους Παλαιστίνιους φυλακισμένους, ενώ συγκρούσεις έξπλασαν και μεταξύ Χαμάς - Παλαιστινιακής Αρχής στην πόλη της Γάζας με ένα νεκρό και 18 τραυματίες. Η κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζας φαίνεται τεταμένη, καθώς εάν υποχωρήσουν οι Σιωνιστές, είναι πολύ πιθανόν τον έλεγχο να πάρουν στα χέρια τους οι οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης, γεγονός που κάνει την Παλαιστινιακή Αρχή ακόμα πιο επιθετική και τη "διεθνή κοινότητα" να τρέμει για την πυριτιδαποθήκη που έχει αρχίσει να εκρήγνυται....

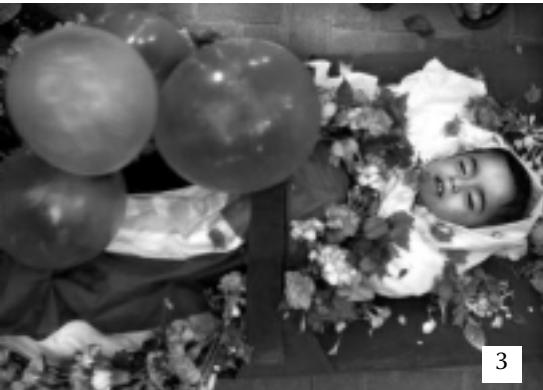
1

2

3

3

4

5

Ας μιλήσουμε για το αίμα των

Πολύ το αίμα που χύθηκε στη Μαδρίτη. Αίμα αθώων πολιτών, εργατών, μεταναστών, αποτελεσεις και αυτό ένα απ' τα βασικά προπαγανδιστικά όπλα των υπέρμαχων της "αντιτρομοκρατίας" και της "ασφάλειας". Μας κάλεσαν λοιπόν να κρατήσουμε τρία λεπτά στηγής για τα θύματα της Μαδρίτης.

Πόσες μέρες στηγής θα έπρεπε να κρατήσουμε άραγε για το μισό εκατομμύριο που πέθανε στο Ιράκ στα χρόνια του εμπάργκο και τις δεκάδες χιλιάδες στον ένα μήνα του πολέμου; Πόσες μέρες στηγής θα έπρεπε να κρατήσουμε για τα εκαποντάδες θύματα μεταξύ των αμάχων που σκοτώθηκαν απ' τις "αδεσποτες" βόμβες στο Αγρανιστάν (η τελευταία, αν θυμόμαστε καλά, σκότωσε ενιά παιδιά σε ένα χωρίο) ή για τα πάνω από 2500 θύματα της παλαιστινιακής Ιντιφάραντα (μεταξύ των οποίων πάνω από 500 παιδιά);

Ας θυμηθούμε λοιπόν το αίμα των «βαρβάρων» κι ας αναλογιστούμε πώς είναι δυνατόν κάποιοι απ' αυτούς να μας μισούν όλους το ίδιο (βλέπετε δεν έχουν την δική μας... ταξίκη συνειδητοποίηση). Κι ας ρίξουμε μια ματιά στις διπλανές φωτογραφίες των νεκρών παιδιών της Παλαιστίνης σε καιρούς που εμείς διαβάζαμε τα άψυχα νούμερα απ' τις εφημερίδες ή βλέπαμε τα δαιρύβρεχτα (ή μη) ρεπορτάζ των τηλεοράσεων, χωρίς να μπούμε στον κόπο να κατέβουμε μαζικά στους δρόμους και ν' απαιτήσουμε τη στοχειώδη απονομή δικαιοσύνης...

1. Νεκρό παιδί από ισραηλινό βλήμα, κάπου στη Δυτική Οχθή, 7/5/01

2. Τραυματισμένος πιτσιρικάς στη Λωρίδα της Γάζας, 11/2/04

3. Από κηδεία οχτάχρονου στην Γάζα, 12/6/02

4. Άλλη μια κηδεία, 12/11/02

5. Δίχρονο χτυπημένο από θραύσματα βομ-

Σανίδα σωτηρίας αναζητά ο Μπους

Ενας χρόνος συμπληρώνεται τις μέρες αυτές από την έναρξη της αμερικανικής επίθεσης στο Ιράκ και ο απολογισμός για την κυβέρνηση Μπους είναι οδυνηρός. Ο πόλεμος επίσημα έληξε την 1η Μάρτιου του 2003, αλλά ουσιαστικά συνεχίζεται, με εκαποντάδες αμερικανούς στρατιώτες νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες. Στο Ιράκ επικρατεί χάος, η αντίσταση στις δυνάμεις κατοχής δυναμώνει και οι πανηγυρισμοί για τη σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν έχαστηκαν πολύ γρήγορα, γιατί, όπως φαίνεται, δεν τους πρόσφερε τα αναμένοντα. Ο Λευκός Οίκος όχι μόνο δεν έχει να επιδείξει ουσιαστικά καμιά επιτυχία στο ιρακινό μέτωπο, αλλά εισπράττει την έξαρση στον Απρίλιο μια πρωτοφανής σε κέταση επιχείρηση και στις δύο πλευρές των συνόρων της Αφγανιστάν, με στόχο οι μακρινοί πατριώτες της Ασίας.

Οπως αποκάλυψε η πακιστανική πολιτική επιθεώρηση "Asia Times", έχει οργανωθεί και θα προσγειωθεί της εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο έδαφος του Πακιστάν θα αποτελέσουν και αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις, γεγονός που αποκρύβεται, γιατί αποτελεί εξαιρετικά ευαίσθητο ζήτημα. Γ' αυτό έχουν ήδη προειδοποιηθεί οι ιδιοκτήτες των μεγαλύτερων εφημερίδων της χώρας να μην καλύπτουν περιστατικά που δείχνουν την αμερικανική εμπλοκή. Παράλληλα, θα περιοριστούν οι μετακινήσεις και θα ελέγχονται τα κείμενα

ντα και των Ταλιμπάν να βρεθούν ανάμεσα σε δύο πυρά, αφού θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τις περιοχές του δυτικού Πακιστάν, όπου βρίσκουν καταφύγιο και κινούνται ανάμεσα στους Παστούν, και θα περάσουν στο Αφγανιστάν, όπου θα τους περιμένουν οι αμερικανοί και οι συμμαχικές τους δυνάμεις. Σ' αυτή την επιχείρηση καθοριστικός είναι ο ρόλος της πακιστανικής κυβέρνησης, η οποία προφανώς κατόπιν έντονων πτίσεων και έναντι ανταλλαγμάτων, αποφάσισε να συμπράξει στην προγματοποίηση της επιχείρησης αυτής, αποστέλλοντας 100.000 στρατό στην επίμαχη συνοριακή περιοχή, που θα αναλάβει τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο έδαφος του Πακιστάν. Δικαιολογημένα λοιπόν απέσπασε τους επαίνους του αμερικανικού υπουργού Εξωτερικών Κόλιν Πάουελ κατά την επί-

σκεψή του στις 17 του Μάρτιου στο Πακιστάν και τη δήλωσή του ότι το Πακιστάν θα χαρακτηρίστει στενός (νατοϊκού επιπέδου) σύμμαχος των ΗΠΑ, γεγονός που θα ενισχύσει τη στρατιωτική συνεργασία ανάμεσα στις δύο πλευρές και θα ανοίξει το δρόμο για την παρουσία αμερικανικών στρατευμάτων στη χώρα. Σύμφωνα με τους "Asia Times", σημαντικό ρόλο στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στο έδαφος του Πακιστάν θα αποτελέσουν και αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις, γεγονός που αποκρύβεται, γιατί αποτελεί εξαιρετικά ευαίσθητο ζήτημα. Για την προειδοποίηση της περιοχής αυτής, αποστέλλοντας 100.000 στρατό στην επίμαχη συνοριακή περιοχή, που θα αναλάβει τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο έδαφος του Πακιστάν. Δικαιολογημένα λοιπόν απέσπασε τους επαίνους του αμερικανικού υπουργού Εξωτερικών Κόλιν Πάουελ κατά την επί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

Μια ανελέητη σύγκρουση

Και να που τα σύννεφα του Κπολέμου "έβρεξαν" βόμβες και διαμελισμένα πτώματα στη γηραιά μας ήπειρο. Και να που τα άψυχα νούμερα απ' τις ξεχασμένες εκατόμβες των θυμάτων της Ανατολής πήραν σάρκα και οστά μέσα στην ίδια τη γειτονιά μας. Τα γεγονότα είναι ήδη γνωστά. Οποιαδήποτε επανάληψή τους θα ήταν περιττή, καθώς οι μάνατζερ του πόνου φρόντισαν να τα προβάλουν με κάθε λεπτομέρεια. Με τόσες λεπτομέρειες που δεν προβλήθηκε ποτέ κανένα απ' τα μαζικά εγκλήματα στο Ιράκ, το Αφγανιστάν και την Παλαιστίνη. Ο στόχος προφανής. Η θλίψη απ' τη μαζική δολοφονία των 200 αμάχων και τον τραυματισμό 1500 να μετατραπεί σε υποταγή στην "αντιτρομοκρατική" σταυροφορία ή στην καλύτερη περίπτωση σε ανοχή της. Με σόχο να σβήστει απ' το μυαλό κάθε σκέψη ότι αυτή η σφαγή δεν ήταν παρά ένα επεισόδιο του πολέμου για τον οποίο υπεύθυνοι είναι οι δυνάστες του πλανήτη, μια απάντηση στην "αντιτρομοκρατική" σταυροφορία και ταυτόχρονα ένα σκληρό τίμημα των δυτικών λαών για την οδιαφορία τους στην καθημερινή σφαγή που συντελείται χρόνια τώρα ενάντια στους "βάρβαρους" λαούς της Ανατολής. Ας μην ξεχνάμε ότι η Ισπανία ανήκει στις χώρες του σύγχρονου "Άξονα" συμμετέχοντας ενεργά στην κατοχή του Ιράκ, χωρίς η δεδομένη αντίθεση του ισπανικού λαού στον πόλεμο να μετατραπεί σε ενεργητική δράση ενάντια στην κατοχή του Ιράκ.

■ Γιατί χρέωσαν την ΕΤΑ;

Σε πείσμα της πραγματικότητας, κάποιοι έσπευσαν να βάλουν ξανά τα δεδομένα της πραγματικής ζωής μέσα στα προκάτ πλαίσια των ιδεολογημάτων τους. Μίλησαν για προβοκάτσια. Μα αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, δεν θα έσπευδε -λίγες ώρες μετά την επίθεση- ο υπουργός Εσωτερικών της Ισπανίας να αποδώσει, "με βεβαιότητα" μάλιστα, την επίθεση στην ΕΤΑ, ούτε θα έβγαινε ο ίδιος ο Μπους να τον καλύψει υποβαθμίζοντας την ανακοίνωση των "Ταξιαρχιών του Αμπου Χαφς Αλ-Μάσρι" στην εφημερίδα "Αλ Κουντς Αλ Αράμπι" του Λονδίνου, με την οποία ανέλαβε την ευθύνη στο όνομα της "Αλ Κάιντα". Θα έβγαιναν και θα έλεγαν ότι φταίνε οι αυτουργοί των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου προστη-

ρίζοντας την αναγκαιότητα του πολέμου κατά της "τρομοκρατίας" και "επιβεβαιώνοντας" την "ορθότητα" της πολιτικής τους.

Ομως αυτό δεν το έκαναν. Αντίθετα, συνέχισαν να υποστηρίζουν ότι ευθύνεται η ΕΤΑ ακόμα και μετά από την ανάληψη της ευθύνης απ' την "Αλ-Κάιντα" (ή για να ακριβολογούμε απ' τα διάφορα παρακάλια της που χρησιμοποιούν αυτό τον τίτλο). Εποικοδομητική η πέμπτη η υπουργός Εξωτερικών Ανα Λογιόλα Δε Παλάθιο εξέδωσε οδηγία σε όλους τους Ισπανούς πρεσβευτές "να επωφεληθούν κάθε ευκαιρίας που τους παρουσιάζεται για να επιβεβαιώσουν την ευθύνη της ΕΤΑ πίσω απ' αυτές τις βάρβαρες επιθέσεις" (περιοδικό ΤΙΜΕ, 14/3/04).

Την ίδια στιγμή έλεγαν ότι "όλες οι ενδείξεις δείχνουν την ΕΤΑ", υποστηρίζοντας ότι οι βόμβες που εξερράγησαν στη Μαδρίτη φτιάχτηκαν με τον ίδιο δυναμίτη που έχει χρησιμοποιηθεί από την ΕΤΑ στο παρελθόν. Οπως αποκάλυψε αργότερα όμως η γερμανική τηλεόραση, οι ισπανικές αρχές δύο φορές έδωσαν λανθασμένα στοιχεία στης γερμανικής γύρω απ' το είδος των εκρηκτικών στην επίθεση της Μαδρίτης, ώστε οι έρευνες να στραφούν στην ΕΤΑ. Παρόμοια ήταν η πίεση της ισπανικής κυβέρνησης προς τον τύπο. Προσπαθώντας να εξηγήσει γιατί η εφημερίδα του την επομένη των επιθέσεων βγήκε με τίτλο "Η 11η Μαρτίου της ΕΤΑ", ο Αντόνιο Φράνκο (διευθυντής της "Ελ Περιόδικο" που εκδίδεται στη Βαρκελώνη) δήλωσε ότι δέχτηκε τηλεφώνημα του ίδιου του Αθηνάρ για να κάμψει τις αμφιβολίες του και να πιστεύει ότι οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν τρομο-εκστρατεία για τον έλεγχο

τις επιθέσεις αυτές. Παρόμοια καταγγελία έκανε και η "Ελ Παιά", που υποστήριξε ότι δέχτηκε ισχυρές πίεσεις απ' τον ίδιο τον Αθηνάρ κατηγορώντας ταυτόχρονα το κρατικό πρακτορείο ειδήσεων για λογοκρισία.

Ανάλογες κατευθύνσεις δίνονταν και στους ξένους ανταποκριτές ώστε "να μην παρασυρθούν από φήμες περί ισλαμικής τρομοκρατίας". Μέχρι και το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ επιστράτευσαν να βγάλει την ίδια μέρα απόφαση που να καταδικάζει την ΕΤΑ στις πρόσφορτες επιθέσεις, πριν καλά-καλά αρχίσουν οι έρευνες για το ποιος ευθύνεται! Με το ψήφισμα 1530 που εγκρίθηκε ομόφωνα, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ «καταδικάζει με τον πιο αποφασιστικό τρόπο τις βομβιστικές επιθέσεις στη Μαδρίτη, Ισπανία, που διαπράχτηκαν απ' την τρομοκρατική

ομάδα ΕΤΑ στις 11 Μάρτη 2004! Αν αυτό δεν αποτελεί κάλυψη στην ισπανική κυβέρνηση απ' το σύνολο των χωρών του "αντιτρομοκρατικού" συνασπισμού (και πρώτα απ' όλα τις ΗΠΑ και τη Βρετανία, που κατέχουν μόνιμη θέση στο Συμβούλιο Ασφαλείας), τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

Γιατί όμως να χρεώσουν την ΕΤΑ; Γιατί οποιοσδήποτε συνειρμός για επίθεση της "Αλ-Κάιντα" όχι μόνο δεν θα έστρωχνε τους ευρωπαϊκούς λαούς στην αγκαλιά των Αμερικάνων και των συμμάχων τους -όπως ισχυρίζονται οι υποστηριχτές της "θεωρίας" περί προβοκάτσιας των μυστικών υπηρεσιών- αλλά θα πετύχαινε τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα. Οπως και έγινε με τις ισπανικές εκλογές.

■ Η κατάρρευση

του Αθνάρ

Τα αποτελέσματα των ισπανικών εκλογών έκαναν σκόνη το ιδεολόγημα ότι πάσω από κάθε τρομοκρατική επίθεση κρύβονται μυστικοί πράκτορες ή έστω ότι κάθε τέτοια επίθεση "αντικειμενικά" βοηθάει τα σχέδια των ηγεμόνων του πλανήτη. Κι αυτό γιατί η κατάρρευση του Αθνάρ δυσκολεύει αντί να διευκολύνει τα σχέδια του "αντιτρομοκρατικού" μπλοκ, άσχετα αν οι Αμερικάνοι παρουσιάζονται να σφυρίζουν αδιάφορα.

Δυστυχώς, χρειάστηκε να σκοτωθούν 200 άνθρωποι και να τραυματιστούν 1500, για να συνειδητοποιήσει το τραγικό του λάθος ο ισπανικός λαός. Ο οποίος, αν και αντιτάχτηκε με μαζικές διαδηλώσεις στον πόλεμο (οι δημοσκοπήσεις εδειχνύνειν 90% του λαού ενάντια του), όχι μόνο σταμάτησε κάθε κινητοποίηση μετά την πτώση του Σαντάμ, αλλά και ήταν έτοιμος να ξαναψηφίσει τον διάδοχο του Αθνάρ και το Λαϊκό Κόμμα στις πρόσφατες εκλογές. Όλες οι δημοσκοπήσεις έδιναν άνετη νίκη του Λαϊκού Κόμματος (με διαφορά πάνω από 5 ποσοστιαίς μονάδες) και ήρκεσε ένα μακελειό για να ανατρέψει τα δεδομένα και να δώσει στους "Σοσιαλιστές" το προβάδισμα των 5 ποσοστιαίων μονάδων (43% έναντι 38% που πήρε το "Λαϊκό Κόμμα").

■ Πλήγμα στην «αντιτρομοκρατική σταυροφορία»

Δεν ξέρουμε πότε και κατά πόσο η Ισπανία θα αποσύρει ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Φουντώνει ο αντιαμερικανισμός

Την έξαρση του αντιαμερικανισμού στον κόσμο αποτύπωσε η ετήσια παγκόσμια δημοσκόπηση του Ινστιτούτου Pew, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 16 του Μάρτη, καθώς συμπληρώνεται ένας χρόνος από την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ. Η αρχική αντίθεση στον πόλεμο ενισχύθηκε στο πέρασμα του χρόνου από την κοχυτοφύια και την αγανάκτηση για τις προθέσεις του Λαό της Λάντεν. Ετσι λοιπόν το 31% στην Τουρκία, το 70% στην Ιορδανία και το 50% στο Πακιστάν θεωρούν δικαιολογημένες τις επιθέσεις αυτοκτονίας. Αποκαρδιωτικά για τους νέους "σταυροφόρους" είναι και τα ποσοστά υπέρ του Οσάμα Μπιν Λάντεν. Το 65% όσων ρωτήθηκαν στο Πακιστάν, το 55%

στην Ιορδανία και το 45% στο Μαρόκο τάσσονται υπέρ του Μπιν Λάντεν. Χαμηλά είναι επίσης τα ποσοστά αποδοχής του ΟΗΕ στις χώρες αυτές, γιατί οι λαοί έχουν πικρή πείρα για το ρόλο που έχει διαδραματίσει ως το μακρύ χέρι των Αμερικάνων σε όλες τις κρίσεις (Παλαιστινικό, Ιράκ, Γιουγκοσλαβικό κ.α.) Οι επιθέσεις αυτοκτονίας, οι εκατόμβες των άμαχων, οι τυφλές επιθέσεις δεν είναι παρά την προκατάτιτα για την προκατάτιτα. Πρόκειται για πόλεμο. Και τον πόλεμο τον προκαλέσαμε εμείς", ήταν η απάντηση ενός ισπανού διαδηλωτή μετά το μακελειό στη Μαδρίτη σε ρεπόρτερ τηλεοπτικού σταθμού. Μια νηφάλια απάντηση σε στιγμές μεγάλης οδύνης, που στηγμοτίζει τους πραγματικούς ένοχους. Τέτοιες φωνές θα πληθαίνουν όσο ο χρόνος περνά.

Το τέλος της αθωότητας

Με οδυνηρό τρόπο συνειδητοποιούν οι λαοί της Ευρώπης το τέλος της αθωάτητας. Συνειδητοποιούν ότι το μακελειό της Μαδρίτης δεν είναι έργο κάποιων «παρανοϊκών», κάποιων αιμοβόρων φανατικών, αλλά πράξη πολεμικής αντίστασης σ' έναν άδικο πόλεμο που έχει κηρυχτεί ενάντια στους λαούς της Μέσης Ανατολής, πολύ πριν την εισβολή των «σταυροφόρων της αντιτρομοκρατίας» στο Αφγανιστάν, πολύ πριν την κατάκτηση από τους ίδιους του Ιράκ.

Γί' αυτό και οι λαοί της Ευρώπης άρχισαν να αντιδρούν. Οι Ισπανοί έστειλαν σε πρόωρη συνταξιοδότηση τον Αθνάρ και εξέλεξαν εκείνον που είχε υποσχεθεί την αποχώρηση της Ισπανίας από τη συμμαχία των κατακτητών του Ιράκ. Και οι Ιταλοί τάσσονται με τεράστια πλειοψηφία υπέρ της επιστροφής των ιταλικών στρατευμάτων από την πολύπαθη χώρα. Κάνουν οι λαοί αυτό που δεν έκαναν όταν γύριζαν τα πρώτα φέρετρα με Ισπανούς και Ιταλούς στρατιωτικούς και πράκτορες και οι πολιτικές πηγεσίες οργάνωναν εκδηλώσεις εθνικής τιμής, χωρίς λαϊκή συμμετοχή, αλλά και χωρίς λαϊκή αντίδοση.

Μετά τις πραγματικά μαζικές διαδηλώσεις πριν την εξαπόλυση του πολέμου, φύλλο δεν κουνήθηκε στη γηραιά Αλβιόνα, ακόμα και όταν οι ειδήσεις μιλούσαν για τις εκατόμβες των νεκρών αμάχων και για τη βαρβαρότητα των κατακτητών. Οι πλειοψηφίες απέστρεφαν το πρόσωπο από τα τεκταινόμενα στις μακρινές μας χώρες και συνέχιζαν αμέριμνα τη ζωή τους. Μέχρι που ήρθε το χτύπημα της Μαδρίτης και διαπέρασε σαν πλεκτρικό ρεύμα το κοινωνικό σώμα της Ευρώπης. Συνειδητοποίησαν οι λαϊκές μάζες ότι την αθωότητά τους την έχουν χάσει προ πολλού και ουδείς δικαιούται να την επικαλείται. Συνειδητοποίησαν ότι έχουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης, επειδή δεν κατάφεραν να σταματήσουν την ιμπεριαλιστική πολιτική των κυβερνήσεών τους.

Είναι αναμφισβίτητα θετικά τα αποτελέσματα αυτού του σοκ. Τα βλέπουμε στην αδυναμία των κυρίαρχων της Ευρώπης να οργανώσουν εκδηλώσεις καταδίκης της «τρομοκρατίας» και στήριξης της δικής τους πολιτικής. Αυτό δεν το κατάφεραν ούτε καν στην ίδια την Ισπανία, την επαύριο της 11ης Μάρτη, όταν ακόμη τα πνεύματα ήταν ξαναμένα και επικρατούσε η σκόπιμη σύγχιση.

Ομως, δεν πρέπει να μένουμε μόνο σ' αυτό. Γιατί πιο σημαντικό είναι το επόμενο βήμα, που ακόμα εξακολουθεί να παραμένει μετέωρο, εξακολουθεί να αποτελεί το μεγάλο ζητούμενο της εποχής μας. Το επόμενο βήμα είναι η συνειδητοποίηση της παντελούς αδυναμίας των φιλειρηνικών εκδηλώσεων να φέρουν αποτέλεσμα, όταν τα πράγματα φτάνουν στο επίπεδο της πολεμικής πόλωσης. Η συνειδητοποίηση της ανάγκης για επαναστατική ανασυγκρότηση και αγώνα. Η έναρξη του απεγκλωβισμού από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και την υποταγή στην αστική νομιμότητα και η σύγκρουση στους δρόμους.

■ Kóσκινο

Πόσο φρούρια μπορούν να γίνουν τα καπιταλιστικά κράτη έναντι της «τρομοκρατικής» απειλής των αντιπάλων τους; Αν δέλουμε να δώσουμε απάντηση στο ερώτημα, ας μην πάμε στην Ισπανία, για την οποία μπορούν να ειπωθούν πολλά και διάφορα και προσχηματικά. Ας πάμε στο Ισραήλ. Ενα κράτος-φρούριο, ένα κράτος πλήρως στρατιωτικοποιημένο, ένα κράτος που έχτισε ακόμα και τείχος για να κρατήσει τους Παλαιστίνιους μακριά του, φυλακισμένους στις περιοχές τους. Κι όμως, οι αποφασισμένοι μαχητές τρυπούν συνεχώς τους προμαχώνες του ισραηλινού φρουρίου και το χτυπούν μες στην καρδιά του. Ακόμα και σε ασφυκτικά φυλασσόμενους χώρους στρατηγικής σημασίας, όπως έγινε την περασμένη Κυριακή με το χτυπήμα στο λιμάνι Αστόντ, έναν από τους πιο αυστηρά φρουρούμενους χώρους του Ισραήλ. Εκείνοι που καταφεύγουν στα μέτρα προστασίας που τους τάζουν οι αστικές κυβερνήσεις, εκείνοι που είναι διατεθειμένοι να στηρίζουν τα πιο σκληρά μέτρα καταστολής, εκτός από ανήθικοι, είναι και αφελείς. Γιατί κανένα φρούριο δεν μπορεί να ανακόψει ανδρώπους απελπισμένους και αποφασισμένους να δυσιάσουν τη ζωή τους.

■ Ασυγκράτητος

Συναίνεση δέλει η ΝΔ και προσπαθεί να μαζεψει όσους δεξιούς εμφανίζουν ρεβαντιστικές τάσεις. Αντε, όμως, να συγκρατήσεις τον Χριστόδουλο που άρπαξε την ευκαιρία να διεκδικήσει αναβαθμισμένο πολιτικό ρόλο. Άρπαξε, λοιπόν, την πατερίτσα, ανέβηκε στον άμβωνα και εξαπέλυσε τους μύδρους του εναντίον εκείνων που στράφηκαν κατά της Εκκλησίας και τους τιμώρησε «η Δεξιά του Θεού», δέτοντάς τους στο περιδώριο. Βγάζει το άχτι του κατά του ΠΑΣΟΚ για την υπόθεση των ταυτότητων; Αυτό μάλλον είναι το λιγότερο. Κυρίως διεκδικεί μεριδίο στη νεοδημοκρατική νίκη και αναβαθμισμένο ρόλο στη νέα κατάσταση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το ιερατείο έχει εκκρεμούντα αιτήματα, κυρίως οικονομικά (κάτι αποχαρακτηρισμούς δασικών εκτάσεων για να τις κόψει σε οικόπεδα, κάποια άδεια για ξενοδοχείο στο κέντρο της Αθήνας, κάτι μεριδία από το ΚΠΣ) και ο Χριστό-

δουλος πιεζει τη νεα κυβερνηση να μην παρει υπόψη της τις καταγγελιες και να κάνει ακόμα και παρανομίες για να βολέψει τα ιερατικά αιτήματα.

■ Αργκώνει

Το ότι ο Κουρής δαγκώνει είναι γνωστό, αλλά προεκλογικά οι Πασόκοι τον ξαναχρησιμοποίησαν. Και ποιον δαγκώνει τώρα; Τον (ακόμη) διοικητή του ΙΚΑ Μ. Νεκτάριο, κολλητό του Σημίτη. Τον καταγγέλλει ότι χτίζει παράνομα τρεις βίλες σε δασική έκταση στην Αίγινα και τον ρωτάει πού βρήκε τα λεφτά. Ο Νεκτάριος αντεπιτέθηκε με αγωγή κατά Κου-

στον Γιωργάκη, σε αντίθεση με τα άλλα κόμματα που με καμάρι δημοσιοποίησαν ανάλογες επιστολές που είχαν λάβει. Τον στενοχώρισαν τόσο πολύ τον Μίκη που εκμυστηρεύθηκε το γεγονός στον κολλητό του τον Λευτέρη Παπαδόπουλο, ο οποίος και το «μπουμπούνισε» από τη στήλη του στα «Νέα». Και γιατί, παρακαλούμε, δεν σας αρέσει ο Μίκης για πρόεδρος της Δημοκρατίας, κύριοι του ΠΑΣΟΚ; Πού θα βρείτε καλύτερον; Ή σκέφτεστε πως είναι νωρίς για κάτι τέτοιο και προτιμήσατε να δάψετε την επιστολή; Να όμως που μόνο σε καλό δεν σας βγήκε και αναγκαστήκατε να επιστρατεύσετε τις βλακώδεις δι-

■ Διαχωριστική νοαιωμένη

Οποιος παρακολουθεί τις ραδιοφωνικές εκπομπές που βγάζουν στον αέρα τηλεφωνήματα ακροατών τους διαπιστώνει τις τελευταίες μέρες ότι η συντριπτική πλειοψηφία όσων τηλεφωνούν συμφωνούν ότι υπεύθυνοι για το μακελειό της Μαδρίτης είναι ο Μπους, ο Μπλερ, ο Αδνάρ και οι άλλοι πολέμαρχοι των σύγχρονων σταυροφόρων, που μακελεύουν τους λαούς της Μέσης Ανατολής και προκαλούν τις οργισμένες αντιδράσεις τους. Ακούγονται πολλά και διάφορα, άλλα σωστά και άλλα που προδίδουν σύγχυση, όμως η διαχωριστική γραμμή είναι καθαρή: μη ζητάτε ευδύνη από τους πεινασμένους και ξυπόλητους που τους μακελεύουν, αλλά από εκείνους που ξεκίνησαν τους άδικους πολέμους.

Δεν γνωρίζουμε τί ακριβώς συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη, όμως κρίνοντας και από τα πανό και πλακάτ που εμφανίστηκαν στις διαδηλώσεις της Ισπανίας, το σοκ που υπέστησαν οι ευρωπαϊκοί λαοί λειτουργεί ευεργετικά. Κινητοποιεί τη σκέψη, ξυπνάει παλιά προοδευτικά αντανακλαστικά, οδηγεί στην αναγνώριση των ενόχων, δημιουργεί βάση για συζήτηση.

καιολογίες περί σωρείας fax που δεν είχαν ξεκαθαριστεί! Ελάτε τώρα, ρε παιδιά, στον αρχηγό απευθύνοταν το fax και κάτι τέτοια δεν παραπέφτουν ποτέ.

■ Χωρίς ντροπή

Εδιλθίσαν πάρα πολύ οι χρηματιστές στη Σοφοκλέους και τίρησαν και αυτοί τριών λεπτών σιγή για τα δύματα της Μαδρίτης! Στη διάρκεια του τρίλεπτου, πάντως, οι συναλλαγές στον πίνακα αναγράφονταν κανονικότατα. Κι αφού εσίγησαν επί τρίλεπτο, έπιασαν και πάλι να αγοράζουν και να πουλάνε, σαν να μην έτρεξε τίποτα...

■ Γιατί σιωπούν

Επί τη ευκαιρία, τί έγινε ρε παιδιά μ' εκείνο το σκάνδαλο με τους κίτρινους φακέλους που υποτίθεται ότι διακινούσε η ΝΔ με υλικό συκοφαντικό για τον Γιωργάκη; Το ξέχασαν και οι μεν και οι δε και οι εισαγγελικές αρχές που είχαν επιληφθεί. Πάτε στοίχημα ότι η υπόδεση δα πάει στο αρχείο; Γιατί οι μεν Πλασόκοι έχουν τη φωλιά τους λερωμένη, οι δε Νεοδημοκράτες δε γουστάρουν να ξύσουν πληγές τώρα που κέρδισαν. Και τί δα μείνει; Η εικόνα ενός πανικόβλητου εισαγγελέα που μπλοκάρισε αλληλογραφία χωρίς να έχει κανένα δικαίωμα και η εικόνα μιας Αντουανέτας Διαμαντοπούλου, η οποία καλούσε τη ΝΔ να ορίσει εκπρόσωπο για να ανοίξουν μαζί φακέλους αλληλογραφίας, παραβιάζοντας το ίδιο το Σύνταγμα.

■ Για μια εδρούλα

Επιμένουν στον ΣΥΝ ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στον ΣΥΡΙΖΑ με την κατανομή των εδρών. Δηλαδή όλα είναι αποκύματα της δημοσιογραφικής φαντασίας; Εμείς, όμως, διαβάσαμε ολόκληρο άρδρο στην «Εποχή» της προηγούμενης Κυριακής, υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Πόσο ανανεωτικές είναι οι αντιλήψεις μας περί συνεργασίας», στο οποίο υποστηρίζεται ότι «εγείρεται μέγα δέμα - δέμα αρχής το χαρακτήρισαν ορισμένοι για την κατανομή των εδρών μεταξύ των συνεργαζόμενων» και τίθενται ερωτήματα του τύπου: «Γιατί να μην υπάρχει υπόδειξη για συγκεκριμένη σταυροδοσία?», «γιατί να αποκλειστεί ακόμη και η παραίηση ενός βουλευτή για να πάρει τη δέση του ο επόμενος?». Η κατάληξη είναι η εξής: «Η ανανεωτική αριστερά είχε εξ αρχής συμπεριλάβει [σ.σ. στις αρχές και αντιλήψεις της] και την εναλλαγή στις αιρετές δέσεις. Ή μήπως είναι λιγότερο δημοκρατική αυτή η αντιλήψη από τη διαδικασία παραγωγής ισόβιων βουλευτών και ευρωβουλευτών? Το κλειδί βρίσκεται στην τελευταία λέξη. Εντάξει, δεν μας βοηθήσατε να βγάλουμε βουλευτή, δεχτείτε τουλάχιστον να μας δώσετε έναν ευρωβουλευτή. Για τους κακεντρεχείς δέλουμε να πούμε ότι αυτά αποτελούν εξόχως αριστερή και ανανεωτική πολιτική. Για μια εδρούλα ζει η ανανέωση σ' αυτόν τον άκαρδο ντουνιά.

■ Το βιολί βιολάκι

Μπορεί όλος ο κόσμος να φωνάζει ότι οι ιμπεριαλιστές προκαλούν τα αιματηρά αντίονα του ισλαμικού κόσμου, όμως το αυτή της «ριζοσπαστικής αριστεράς» δεν ιδρώνει από κάτι τέτοια. Και μπορεί μεν το ΝΑΡ να επιλέγει μια... μετριοπαθή διατύπωση («Η πολύνεκρη τρομοκρατική επίδεση στην Ισπανία, ανεξάρτητα ποιος κρύβεται πίσω της, αντικειμενικά, αποτελεί μια προβοκάτσια γιγαντιαίων διαστάσεων με πολλαπλούς στόχους»), όμως ο διευδυντής του «Πριν» κ. Δελαστίκ είναι όπως πάντα ασυγκράτητος. Γ' αυτόν η βομβιστική επίδεση στην Ισπανία ήταν «κτηνωδία και βαρβαρότητα χαρακτηριστική του κυνισμού των μυστικών υπηρεσιών», η οποία μπορεί να συγκριθεί μόνο με τη φασιστική επίδεση στο σταδιμό της Μπολόνια το 1980. Αφού δε μας πληροφορήσει ότι «όλα μαρίζουν «αμερικανίες» με εξαιρετικά ύποπτο τρόπο, τόσο που αυτή τη φορά δεν είναι ακόμη βέβαιο αν χρησιμοποίησαν ισλαμιστές και για την τελευταία εκτελεστική φάση του σχεδίου ή αν όλα έγιναν από πράκτορες» (μεγάλε Κλουζό!), μας πετάει κατακέφαλα το μεγαλοφύές συμπέρασμα: «Οι Αμερικανοί αισθάνονται ευτυχείς με το έγκλημα της Μαδρίτης!»

Πράγματι, αισθάνονται ευτυχείς που ο πιο στενός τους σύμμαχος στην ηπειρωτική Ευρώπη, ο Αθηνάρ, έχασε πανηγυρικά τις εκλογές και ο διάδοχός του δηλώνει αποφασισμένος να διαλύσει τη συμμαχία της Ισπανίας με τις ΗΠΑ και τη Βρετανία και να φέρει πίσω τα ισπανικά στρατεύματα από το Ιράκ μέχρι τον Ιούνιο. Τα σενάρια πολιτικής φαντασίας αποτελούν εδώ και χρόνια το αγαπημένο σπορ του κ. Δελαστίκ και ως γνωστόν το χούι δεν κόβεται με τίποτα. Ομως, το μείζον εν προκειμένω είναι η πρακτορολογία και προβοκατορολογία, που υποκαθιστούν την πολιτική ανάλυση και παράγουν φανατικούς κάφρους και όχι σκεπτόμενους αγωνιστές.

Oι πάνω από 200 νεκροί και οι πάνω από 1200 τραυματίες από την πολλαπλή βομβιστική επίθεση στους σιδηροδρομικούς σταθμούς της Μαδρίτης, που ήδη έχει πολιτογραφθεί ως «η 11η του Μάρτη», μας προσγείωσε όλους - εξαιρετικά ανώμαλα - σε μια πραγματικότητα που δεν κατανοούσαμε ή κάναμε πως δεν κατανοούσαμε. Την πραγματικότητα ενός ακήρυκτου πολέμου, στον οποίο ουδείς μπορεί να δηλώνει ουδέτερος και αθώος.

Η Ισπανία και μαζί της ολόκληρη η Ευρώπη βίωσε ένα πολεμικό επεισόδιο ίδιο κι απαράλλαγχτο με τα πολεμικά επεισόδια που εδώ και μήνες βιώνει το Ιράκ, εδώ και δυο χρόνια βιώνει το Αργανιστάν, εδώ και δεκαετίες βιώνει η Παλαιστίνη. Οι βόμβες κομμάτιασαν κορμιά εργαζόμενων, φριττών, νοικοκυρών, μικρών παιδιών, ανθρώπων της φτωχολογίας στην πλειοψηφία τους, γιατί αυτοί είναι που συνχνάζουν στους σιδηροδρομικούς σταθμούς και χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Ιδία κι απαράλλαγχτα όπως κομμάτιαζαν κορμιά φτωχών ανθρώπων

μ' αυτά να θολώσουν το νου και να δηλητηριάσουν συνειδήσεις. Καλό είναι, λοιπόν, να τα ξεκαθαρίσουμε για μια ακόμη φορά.

■ Τίποτα δεν είναι όπως

πριν

«Αρχισαν όλα πράγματι την 11η Σεπτεμβρίου 2001;», αναρωτιέται ο Ρόμπερ Φισκ από τη στήλη του στον Independent, για να δώσει ο ίδιος την απάντηση: «Όχι, άρχισαν πολύ νωρίτερα. Και δεν υπάρχουν υποκριτικά λόγια, δεν υπάρχουν ειλικρινείς προσευχές, που να μπορούν να κρύψουν πάσσο πολύ παρασυρθήκαμε από τους γηγέτες μας σε αυτή την παρανοϊκή σύγκρουση».

Πράγματι, όλα έχουν ξεκινήσει πολύ πριν την 11η Σεπτεμβρίου. Πολύ πριν απ' αυτή τη σημαδιακή ημερομηνία, ο λεγόμενος «τρίτος κόσμος» είχε μεταβληθεί σε μια απέραντη ζώνη λιμού και θανάτου. Ομως, η 11η Σεπτεμβρίου ήταν μια σημαδιακή καμπάνα. Ήταν η κήρυξη του πολέμου από τη μεριά των πληθειακών

οι θονών. Αρκούντως διαμεσολαβημένη, βέβαια, αλλά είχαν την εμπειρία για να καταλάβουν ότι πίσω από τις εικόνες της «ειρηνικής εισβολής» που έβλεπαν κρύβονταν οι εικόνες μιας σφραγίδας κομματιασμένα κορμιά και ξεκοιλιασμένα πτώματα. Μπορούσαν να φανταστούν αυτό που δεν έβλεπαν, αλλά προτίμησαν να στρέψουν τη φαντασία αλλού, σε εικόνες πιο ευχάριστες, σε φαντασιώσεις ευφρόσυνες.

Το μήνυμα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 δεν ελήφθη. Πετάχτηκε στα σκουπίδια. Ή θεωρήθηκε ότι αφορούσε μόνο τη μακρινή Αμερική και όχι την Ευρώπη. Γ' αυτό και οι μικελάρδης αφέθηκαν ελεύθεροι να κάνουν το θεάρεστο έργο τους. Να σφράζουν, να δηνώνουν, να λεγχατούν, να προσβάλλουν. Ομως το μήνυμα αυ-

Κομμουνισμός ή βαρβαρότητα;

σε μια λαϊκή οιγορά ή ένα νοσοκομείο της Βαγδάτης, σ' ένα γάμο στο ορεινό Αργανιστάν, σ' έναν προσφυγικό παραγκομαχολά στη Τζενίν ή τη Ραμάλα.

Η Μαδρίτη θρηνεί τους ανθρώπους που έχασε. Ιδιαίτερα απαράλλαγχτα όπως κατέληξε η Βαγδάτη και η Βασόρα, η Κανταχάρ και η Κοστ, η Γάζα και η Ναμπτπούλ. Η Μαδρίτη δεν ρωτάει «γιατί?». Την απάντηση την έρει. Τη συνειδητοποίησης ένα 24ωρο μετά τις εκρήξεις, αφού ξεκαθάρισε ο κουρνιοχτός από την προβοκοτόρη παραπληρόφρορη που επιτιχείρησε η κυβέρνηση του Αθνάρ, με την αμέριστη βοήθεια του Μπους. Τη στιγμή που η εξουσία προσπαθούσε να την πείσει ότι δέχτηκε ένα πλήγμα από «παράρροφες τρομοκράτες», η Μαδρίτη της δουλειάς και της φτωχείας συνειδητοποίησε ότι τον εχθρό πρέπει να τον αναζητήσει μέσα στην ίδια της τη χώρα και αναρωτείται μεγαλόφωνο, κραδαίνοντας τη φωτογραφία των χαμογελαστών Μπους, Μπλέρ και Αθηνάρ, από εκείνη τη συνάντηση των Αζορών, όπου αποκράσισαν τον πόλεμο κατά του Ιράκ: «Puede haberlos costado esta foto 200 muertos?» («μπορείς να φανταστείς ότι αυτή η φωτογραφία κόστισε 200 θανάτους?»).

Τα πράγματα είναι μάλλον εξαιρετικά απλά. Κάποιοι, όμως, επιμένουν να τα μπερδεύουν. Οχι μόνο οι κυρίαρχοι του Ιράκ, αλλά και οι λαοί τίσων από το άρμα των άδικων ιμπεριαλιστικών πολέμων τους, πίσω από το άρμα των σκοτεινών της φτωχείας της βαρβαρότητας, αλλά και μερικοί από εκείνους που δηλώνουν ότι είναι αντίπαλοι του καπιταλισμού και που επιμένουν να παράγουν σωρθρόν αντιδραστικά ιδεολογήματα και να προσπαθούν

μαζών της Ανατολής και η μεταφορά του στην καρδιά της Δύσης. Ήταν μια προειδοποίηση που

Κομμουνισμός ή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ

ρισμό θέλουν μπροστά από τη λέξη πόλεμος. Σημασία έχει πως έχουμε να κάνουμε με πόλεμο. Και σ' έναν πόλεμο δεν υπάρχουν ουδέτεροι, δεν υπάρχουν αθώοι, δεν υπάρχουν ιπποτικοί κανόνες και ηθικοί κώδικες. Ενας πόλεμος είναι εξ ορισμού κάτι το βάρβαρο, αφού διεξάγεται με μαζικές αφαιρέσεις ανθρώπινων ζωών. Ας μη μπερδεύμαστε με το αυτονόητο. Ας μην αφήνουμε την ηθικολογία να μας θολώνει την κρίση. Οι πόλεμοι δε χωρίζονται σε «συμμετρικούς» και «ασύμμετρους», σε «ορθόδοξους» και «ανορθόδοξους». Οι πόλεμοι χωρίζονται σε **δίκαιους** και **άδικους**. Και σ' αυτόν τον πόλεμο δεν είναι καθόλου δύσκολο να διακρίνουμε σε ποια μεριά βρίσκεται το δίκαιο και σε ποια το άδικο.

Το άδικο βρίσκεται σ' εκείνη την πλευρά που για να εξασφαλίσει ανώτατα κέρδη βυθίζει τεράστιες περιοχές του πλανήτη στην πείνα και το θάνατο. Κι όταν ο κόσμος εκεί αντιδρά, στέλνει τις σιδερόφροντες στρατιές της, εδοπλισμένες με ό, τι πιο σύγχρονο παράγουν τα εργοστάσια της διαστροφής (διαστροφής από ανθρώπινη-κοινωνική άποψη) για να επιβάλουν με τη φωτιά και το σιδερό τη θελήση της. Το δίκαιο βρίσκεται με την πλευρά εκείνων που αντιστέκονται στην υποταγή και την κατάκτηση, που δε θέλουν ξένη μπότα στον τόπο τους, που θέλουν να λύσουν μόνοι τους τα προβλήματά τους και να καθορίσουν τη ζωή τους.

Σ' αυτό τον πόλεμο ουδέτεροι να μένει ουδέτερος. Και να θέλει δεν μπορεί, γιατί τα ίδια τα επεισόδια του πολέμου του το θυμίζουν

με οδυνηρό για τον ίδιο τρόπο.

■ Οχι ηθικολογία

Πολλοί έσπευσαν να κατακλύσουν τον κόσμο με τη συνήθη ηθικολογία που αποσκοπεί στο θόλωμα της σκέψης: «Και τί φταίνε οι εργαζόμενοι και οι νέοι της Μαδρίτης να πληρώσουν τόσο σκληρά για τα εγκλήματα της κυβέρνησης Αθηνάρ;»; «Μα ο ισπανικός λαός αντιτάχθηκε στον πόλεμο, γιατί να τιμωρηθεί τόσο σκληρά?»;

Υπάρχει πόλεμος στην Ιστορία που να μη τιμωρήθηκε σκληρά κάποιος λαός, όταν δεν μπόρεσε να σταματήσει τους ηγέτες του από άδικες πράξεις; Πόσα σκληρά πλήρωσαν ο ιταλικός και ο γερμανικός λαός την εγκληματική πολιτική του ναζιστικού Αξονα στο Β' παγκόσμιο πόλεμο; Πόσα εκατομμύρια αντιφασίστες δεν σκοτώθηκαν στα πολεμικά μέτωπα, όπου σύρθηκαν εκόντες άκοντες; Πόσοι άμαχοι δεν πλήρωσαν τους βομβαρδισμούς από τους Συμμάχους; Η μετατροπή της Δρεσδης σε ερείπια ήταν ένα φρικτό έγκλημα, αν την απομονώσει κανείς από το «περιβάλλον» της. Οταν, όμως, τη βάλεις στο «περιβάλλον» της, τότε διαπιστώνεις ότι ήταν μια απαραίτητη πολεμική ενέργεια. Φρικτή μεν, από άποψη αφηρημένης ηθικής, απαραίτητη δε, από την άποψη της νικηφόρας εξελίξης του πολέμου κατά του ναζιστικού άξονα. Τελικά, αφηρημένη ηθική δεν υπάρχει, αφηρημένος ουμανισμός δεν υπάρχει. Η ανθρώπινη ζωή δεν είναι αυταξία και αυτό μας το αποδεικνύουν και οι δίκαιοι πόλεμοι, που αφαιρούν ανθρώπινες ζωές.

Κάθε φορά που μια πολεμική πρά-

ση κοστίζει σε ζωές δικών μας ανθρώπων, οι κυρίαρχοι προσπαθούν να διεγείρουν ηθικά ανακλαστικά. Τα ίδια ηθικά ανακλαστικά που προσπαθούν να αποκοινώσουν όταν προκειται για ζωές των αντιπόλων τους. Κάθε φορά που μια «ανορθόδοξη» πολεμική πράξη κοστίζει σε ζωές (φαινομενικά) άσχετων με την πολεμική εμπλοκή, οι ίδιοι «αριστεροί» λένε τα ίδια πράγματα, κάνοντας λόγο για «θρικές στάσεις» και «σωστές τακτικές». Ως προς το πρώτο, η απάντηση είναι η ίδια: η ηθικολογία δεν μπορεί και δεν πρέπει να κρύβει το δίκαιο και το άδικο σ' έναν πόλεμο. Ως προς το δεύτερο, ένα έχουμε να πούμε. Ας μην κρίνουμε με τα δικά μας μέτρα και σταθμά κινήματα που δεν κινούνται με τη δική μας λογική, με τη δική μας αντίληψη περί τακτικής. Ας μη συγκρίνουμε πράξεις πολέμου με πράξεις ένοπλων οργανώσεων που χτυπούν συμβολικούς στόχους. Οι πράξεις πολέμου στοχεύουν σε άλλη αποτελεσματικότητα απ' αυτή που στοχεύουν τα συμβολικά χτυπήματα. Αυτές οι δύο μορφές ένοπλης δράσης γίνονται από φορείς με διαφορετικά ιδεολογικοπολιτικά «στάτους» και διαφορετικές στοχεύσεις.

■ Κόσκινο το φρούριο

Μετά την 11η Σεπτέμβρη, οι κυβερνήσεις της Δύσης, με επικεφαλής τους Αμερικάνους, μέσα σ' ένα κλίμα πρωτοφανούς τρομούστερίας, υποσχέθηκαν ότι θα φτιάξουν τα κράτη τους φρούρια απρόσβλητα από τις επιθέσεις των απελπισμένων της Ανατολής. Ανεβάζοντας την κινδυνολογία στα ύψη, πέτυχαν αν όχι τη

συναίνεση τουλάχιστον την ανοχή στα φαιστικού τύπου μέτρα που πήραν. Τα γνωρίζουμε από πρώτο χέρι και στη χώρα μας: τρομονόμοι, συστήματα παρακολούθησης, ταλαπάτημα των ατομικών δικαιωμάτων, μαζικές παραβίασης της ίδιας της αστικής νομιμότητας στην επιχείρηση «εξάρθρωση της τρομοκρατίας», στήσιμο έκτακτων στρατοδικίων μοντέρνου τύπου, ειδικά καθεστώτα κράτησης, αστυνομικές σκευαρίες, κλήση του ΝΑΤΟ να αναλάβει την «ασφάλεια» των ολυμπιακών αγώνων, επίσημο άνοιγμα των συνόρων για τους πράκτορες των ένων μυστικών υπηρεσιών κ.λπ.

Τα ίδια έλεγε και ο Αθηνάρ στους Ισπανούς. Και τί αποδείχτηκε; Οτι το φρούριό τους είναι ένα μεγάλο κόσκινο, από τις τρύπες του οποίου μπορούν να περάσουν -εύκολα ή δύσκολα- οι μοχητές των απελπισμένων και να πραγματοποιήσουν τα χτυπήματά τους. Εκτός από ανήθικη, η υποταγή στην «ασφάλεια» των κυρίαρχων είναι και κοντόφθαλμη, για να μην πουύμε ήλθια. Το μόνο που εξασφαλίζει είναι μεγαλύτερη ανασφαλεία.

Η αδυναμία των σιδερόφροντων σταυροφόρων έχει φανεί και στις χώρες που έχουν βάλει υπό καθεστώς κατοχής. Στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, όπου μάταια προσπαθούν να υποτάξουν τις δυνάμεις που αντιστέκονται. Ποιος μπορεί να εμπιστευθεί σ' αυτούς την ασφάλειά του, ακόμα κι αν δεν ενδιαφέρεται για τα ματοκυλόματα που προκαλούν στην Ανατολή; Και ποιος δικαιούται να διαμαρτύρεται για τα «τυφλά» χτυπήματα, όταν ο ίδιος κάνει το κορόδιο

και ανέχεται τους άδικους πολέμους;

■ Κομμουνισμός ή βαρβαρότητα

Σ' αυτόν τον ακήρυχτο πόλεμο οφείλουμε να διαλέξουμε στρατόπεδο. Το ταξικό μας συμφέρον, η ηθική της τάξης μας, μας υπογορεύουν να ταχθούμε με τη μεριά των απελπισμένων. Με τη μεριά αυτών που αντιστέκονται, διεκδικώντας το δικαίωμά τους στη ζωή. Ακόμα κι όταν αυτή τους η διεκδίκηση βυθίζει κι εμάς, πρέπει να είναι γενικό. Για τους δικούς τους και τους δικούς μας νεκρούς.

Η συμπάθεια, όμως, δεν ορκεί. Γιατί η συμπάθεια, όπως και η απλή διαμαρτυρία, δεν μπορούν να σταματήσουν τη σιδερένια φτέρνα των ιμπεριαλιστών και των συμμάχων τους που συνθίζει τους λαούς της Ανατολής. Αυτό πρέπει να σταματήσει και για να σταματήσει πρέπει **εμείς** να μεταφέρουμε τον πόλεμο στις **δικές μας** χώρες. Εμείς πρέπει να εξαλείψουμε τις αιτίες που γεννούν την πείνα και τη δυστυχία, τους άδικους πολέμους και το γαϊτανάκι του θανάτου. Εμείς πρέπει να εξαφανίσουμε τον καπιταλισμό από προσώπου γης.

Βυθίζομαστε καθημερινά στη βαρβαρότητα. Οσο και να προσπαθήσουμε να κλειστούμε τρομαγμένοι στο ατομικό μας καβουόκι, η βαρβαρότητα μας αναζητά και μας βρίσκει. Κομμουνισμός ή βαρβαρότητα, αυτό πρέπει να καθορίσει τη ζωή μας, το κάθε μας βήμα.

Μια ανελέητη σύγκρουση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

τους 1300 στρατιώτες της απ' το Ιράκ, όπως δεσμεύτηκε ο Θαπατέρο, αφήνοντας το παραθυράκι, «εάν ο ΟΗΕ δεν πάρει την κατάσταση στα χέρια του μέχρι τις 30 Ιουνή». Σύγουρα, πάντως, οι δηλώσεις του νέου πρωθυπουργού ότι η κατοχή είναι ένα φιάσκο κι οι κατοχικές δυνάμεις δεν άφησαν τον ΟΗΕ να ελέγξει την κατάσταση, που συμπληρώθηκε στα πόδια τους Αμερικανούς και Μπλερ να κάνουν αυτοκριτική, αποτελούν ράπτισμα στους «συμμάχους» και πλήγμα στην αμερικανοβρετανική «σταυροφορία».

Αποτελούν πλήγμα, γιατί μια χώρα «σύμμαχος» αναγκάζεται εκ των προγμάτων να κρατήσει τις αποστάσεις της και ίσως να αποσυρθεί απ' τη φλεγόμενη ζώνη αν τα πρόγματα συνεχιστούν όπως σήμερα. Οι δεν καταφέραν οι μαζικές αντιπολεμικές διαδηλώσεις που κινήθηκαν -όπως σ' όλη την Ευρώπη- σε πασιφιστική βάση, το κατάφερε μια επιθέση πολεμικού χαρακτήρα. Αυτό είναι μια αδιαμφιβίτητη αλήθεια, είτε το θέλουμε είτε όχι.

Αλλωστε, το τοπίο είναι διαφορε-

τικό μετά την 11η Μάρτη, όπως ήταν και μετά την 11η Σεπτέμβρη. Ο Μπους κάνει εκκλήσεις προς τους συμμάχους του, καλώντας να μην αλλάξουν γραμμή, γιατί αυτό θα σήμαινε αναγνώριση νίκης στην Αλ Κάιντα. Κυβερνήσεις όπως της Πολωνίας και της Ουγγαρίας εκφράζουν προβληματισμός για την παραμονή των σ

■ Κυπριακό Καμία πρόοδο Σ

Καμιά πρόοδος δεν έχει σημειωθεί στο Κυπριακό και ήδη ο Αλβαρό Ντε Σότο έχει αλλάξει την τακτική του και έχει μετατρέψει τις συνομιλίες από απευθείας σε «εκ του σύνεγχυσ». Δηλαδή, συνομιλεί χωριστά με τους Παπαδόπουλο και Ντενεκτάς, μπας και πετύχει συμφωνίες σε τίτοτα επιμέρους θέματα, για να έχει και αυτός να δείξει κάτι στα αφεντικά του. Στο μεταξύ, Ελλάδα και Τουρκία έχουν ορίσει τις αντιπροσωπείες τους (σε χαμηλό επίπεδο, χωρίς συμμετοχή υπουργών ή υφυπουργών) για την τετραμερή που θα γίνει μεταξύ 22 και 29 Μάρτη, μάλλον στη Λωζάνη. Ολοι προεξοφλούν ότι ούτε σε αυτή τη διαδικασία θα υπάρξει κατάλληλη, οπότε σύμφωνα με τη σύμφωνία της Νέας Υόρκης τη λύση θα κληθεί να δώσει ο Ανάν, ο οποίος θα διαμορφώσει την τελική μορφή του σχεδίου του, το οποίο και θα υποβληθεί σε χωριστά δημοψηφίσματα στις δύο κοινότητες για να το εγκρίνουν ή να το απορρίψουν.

Τίθα γίνει τότε; Στην ελληνοκυπριακή πλευρά παρακαλούν να γίνει πράξη το σενάριο που κυκλοφορεί ήδη στην τουρκοκυπριακή πλευρά, ότι ο Ντενεκτάς θα παρατηθεί από την προεδρία και θα τεθεί επικεφαλής καμπάνιας για την καταψήφιση του δημοψηφίσματος. Οι ίδιοι θα παραμείνουν ουδέτεροι στο δημοψηφίσμα στην ελληνοκυπριακή κοινότητα και θα έχουν τουλάχιστον το άλλοθι ότι ο Ντενεκτάς σαμποτάρισε τη λύση.

Ηδη, ο Ντενεκτάς ανακοίνωσε ότι δεν θα μεταβεί στην Ελβετία, όπου στην τελική φάση ανακοινώθηκε πως θα μεταβούν και οι Καραμανλής-Ερντογάν. Ουσιαστικά μένει έξω από το παιχνίδι. «Η κυβέρνηση μας -δήλωσε- θα προσπαθήσει να αλλάξει κάτι. Αν υπάρξει μια θετική αλλαγή, θα πά που στους Τουρκοκύπριους ότι κάτι καλό συμβαίνει. Άλλα αν κάτι αλλάξει, θα ενημερώσω το λαό και πάλι. Δεν υποθέτω ότι κάτι θα αλλάξει, συνεπώς δεν θα μεταβώ στην Ελβετία».

Είναι αποφασισμένος να τινάξει στον αέρα μια διαδικασία για την οποία τόσο ενδιαφέρονται οι Αμερικάνοι ή αυτή η γριά ολεπού της διπλωματίας και των μυστικών υπηρεσιών παίζει ένα ακόμη αριστοτεχνικό παιχνίδι εκβια-

Η Ελλάδα αγοράζει σιτάρι από το Ιράκ!!!

Στις αρχές της βδομάδας έφτασε στα αυτιά μας η πληροφορία ότι εισήχθη στην Ελλάδα σκληρό στάρι από το Ιράκ. Αυτό μας φάνηκε σαν καλαμπούρι. Το Ιράκ δεν έχει να φάει και εξάγει στάρι. Επειδή κάπι δεν μας «καθόταν» καλά και επειδή σε χώρες που είναι σε εμπόλεμη κατάσταση το στάρι συνήθως προορίζεται για επισιτιστική βοήθεια, είπαμε να φάδουμε το θέμα. Απευθυνθήκαμε σε υπηρεσιακούς παράγοντες όλων των συναρμόδιων υπηρεσιών του υπουργείου Γεωργίας καθώς και σε περιφερειακές υπηρεσίες για να μάθουμε ακριβώς τι γίνεται μ' αυτή την ιστορία. Δεν το κρύβουμε ότι από την πρώτη στιγμή το μυαλό μας πήγε στην επισιτιστική βοήθεια που παίρνει το Ιράκ, για να χορτάσει την πείνα του ο ιρακινός λαός. Και δεν είμασταν οι μόνοι που κάναμε αυτή τη σκέψη.

Η εικόνα που σχηματίσαμε μετά την έρευνα που κάναμε δεν είναι πλήρης. Ομως ένα είναι σίγουρο: οι αρχικές μας αμφιβολίες για τη χώρα καταγωγής των 15.000 τόνων σκληρού σταριού ενισχύθηκαν ακόμη περισσότερο και γ' αυτό αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε τις πληροφορίες μας.

Οι 12.000 τόνοι αγοράστηκαν από την AGROINVEST AE, που εδρεύει στο Αχλάδι Φθιώτιδας, για την παρασκευή ζωωτροφάνων. Την πληροφορία ότι προορίζεται για ζωωτροφές μας την προκειμένη περίπτωση, δεν ειδοποιήθηκε καν ο επόπτης ζωωτροφών. Οταν δε σε υπάλληλο της ίδιας ΔΑΑ επισημάνωμε την παράλειψη αυτή, δεν μπροστεί να μας δώσει μια εξήγηση που να αντέχει στην κοινή λογική και να είναι συμβατή με την ισχύουσα νομοθεσία. Η παράλειψη αυτή εξόργισε ακόμη και υπηρεσιακούς παράγοντες οι οποίοι δεν θα αφήσουν έτοι τα πρόγματα και θα απαιτήσουν να γίνουν όλες οι νόμιμες ελεγκτικές ενέργειες.

Οι τέσσερις παρτίδες των 12.000 τόνων σκληρού σταριού παρελήφθησαν από την AGROINVEST AE παρά το ότι ακόμη δεν ήρθε η απάντηση

τη 17 Μάρτη ήταν αποθηκευμένη σε ένα καράβι που έχει αφέσει στο Ικνιό του Περάματος.

Μας έκανε εντύπωση (όχι μόνο σε μας, αλλά και σε υπηρεσιακούς παράγοντες) το γεγονός ότι το Αχλάδι και η Στυλίδα έγιναν πρόσφατα, με τροποποίηση του σχετικού ΠΔ, σημεία εισόδου φυτικών προϊόντων από την επικοινωνία μας διευκρινίστηκε, ότι η εταιρία του δεν το αγόρασε άμεσα από το Ιράκ, αλλά από μια άλλη εταιρία που ασχολείται διεθνώς με το εμπόριο σταριού, το ονόμα της οποίας αρνήθηκε να μας αποκαλύψει επικαλούμενος το εμπορικό απόρρητο. Παραδέχτηκε, όμως, ότι η τελευταία αγόρασε το στάρι από το Ιράκ.

Οταν τον ρωτήσαμε πώς αποκλείει την περίπτωση το σκληρό αυτό στάρι να μην παράχθηκε στο Ιράκ και να είναι τιμήμα της επισιτιστικής βοήθειας, μας διαβεβαίωσε ότι έγιναν όλες οι απαραίτητες ενέργεις και αποδείχθηκε ότι παράχθηκε στο Ιράκ και να είναι τιμήμα της επισιτιστικής βοήθειας, μας διαβεβαίωσε ότι έγιναν όλες οι απαραίτητες ενέργεις και αποδείχθηκε στο Ιράκ.

Εταίριας και υπηρεσιακού παράγοντας της Βαγδάτης για την προέλευση του σταριού. Οπως προαναφέραμε, εισήχθη ακόμη μια παρτίδα 2.850 τόνων σκληρού σταριού για μακαρόνια. Η αρμόδια διεύθυνση του Περάματος ενήργησε διαφορετικά, τηρώντας με ευλάβεια την ισχύουσα νομοθεσία. Μέχρι την Τετάρτη είχε δεσμευτεί την παρτίδα αυτή περιμένοντας από την ελληνική πρεσβεία της Βαγδάτης την απάντηση για την καταγωγή της.

Σε κάθε Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης υπάρχει επόπτης ζωωτροφών, που σε περίπτωση εισαγωγής ζωωτροφών από τρίτες χώρες ειδοποιείται για να κάνει ταυτοποίηση εγγράφων και φυσικό έλεγχο, που συμπεριλαμβάνει και λήψη δειγμάτων για εργαστηριακό έλεγχο. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν ειδοποιήθηκε καν ο επόπτης ζωωτροφών. Οταν δε σε υπάλληλο της ίδιας ΔΑΑ επισημάνωμε την παράλειψη αυτή, δεν μπροστεί να μας δώσει μια εξήγηση που να αντέχει στην κοινή λογική και να είναι συμβατή με την ισχύουσα νομοθεσία. Η παράλειψη αυτή εξόργισε ακόμη και υπηρεσιακούς παράγοντες οι οποίοι δεν θα αφήσουν έτοι τα πρόγματα και θα απαιτήσουν να γίνουν όλες οι νόμιμες ελεγκτικές ενέργειες.

Οι τέσσερις παρτίδες των 12.000 τόνων σκληρού σταριού παρελήφθησαν από την AGROINVEST AE παρά το ότι ακόμη δεν ήρθε η απάντηση

■ Συνήγορος πολιτικού κρατούμενου

«Παρακολουθούν τις συνομιλίες στον Κορυδαλλό»

Ανοιχτή επιστολή - καταγγείλια απευθύνει ο δικηγόρος Ιπποκράτης Μυλωνάς προς τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας, το υπουργείο Δικαιοσύνης, τον Συνήγορο του Πολύτη και τη Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Αφορούμε η διαπίστωση από τον ίδιο της παρακολούθησης της συνομιλίας που είχε με τον πελάτη του Βασιλη Τζωρτζάτο να συνεχίσει να μιλάει και τότε διαπίστωσε ότι ο ήχος μεταδιδόταν από μεγάφωνο και στο χώρο όπου βρισκόταν οι φύλακες. Φυσικά, κανείς δεν γνωρίζει αν η συνομιλία δεν μεταδιδόταν και σε άλλο χώρο και δεν ηχογραφούνταν.

«Μετά από αυτή την απρόσμενα δυσσάρεστη εμπειρία που είχα -καταγγέλλει ο

καστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Την ώρα που συνομίλουσε με τον πελάτη του μέσω του κλειστού τηλεφωνικού κυκλώματος, διαπίστωσε ότι άκουγε δυο φορές τα λόγια του. Ακούγει και από το αικουστικό του τηλεφώνου και από το χώρο έξω από το δωμάτιο στο οποίο βρισκόταν ο ίδιος. Απομακρύνθηκε από τη θέση του κάνοντας νόημα στον Τζωρτζάτο να συνεχίσει να μιλάει και τότε διαπίστωσε ότι ο ήχος μεταδιδόταν από μεγάφωνο και στο χώρο όπου βρισκόταν οι φύλακες. Φυσικά, κανείς δεν γνωρίζει αν η συνομιλία δεν μεταδιδόταν και σε άλλο χώρο και δεν ηχογραφούνταν.

«Μετά από αυτή την απρόσμενα δυσσάρεστη εμπει-

ρία που είχα -καταγγέλλει ο

ένα επιμέρους θέμα, διαπίστωντας παραβίαση της ίδιας της αστικής νομιμότητας, για την οποία τόσο καμαρώνουν οι φιλελεύθεροι (νομικός πολιτισμός και άλλες τέτοιες παταπαρίες). Στην ουσία θέτει μια πλευρά του ειδικού καθεστώτος κράτησης-εξόντωσης που εφαρμόζεται για τους πολιτικούς κρατούμενους. Καθεστώτος απομόνωσης από τους όλους κρατούμενους και κράτησης σε ειδικά «λουβιά», που θα προκαλέσει ανεπανόρθωτες βλάβεις στη σωματική και ψυχική τους υγεία, καθεστώτος παρακολούθησης ακόμα και των συνομιλιών με τους συνηγόρους τους. Τί έχουν να πουν για όλ' αυτά όσοι μας διαβεβαίωνται ότι «η δημοκρατία δεν εκδικείται»;

ένα επιμέρους θέμα, διαπίστωντας παραβίαση της ίδιας της αστικής νομιμότητας, για την οποία τόσο καμαρώνουν οι φιλελεύθεροι (νομικός πολιτισμός και άλλες τέτοιες παταπαρίες).

κτάκτο στρατοδικείο No 2

■ 14η μέρα, Δευτέρα, 15.3.2004

Με την έναρξη της συνεδρίασης ζήτησε το λόγο ο Α. Κανάς, για να τοποθετηθεί επί του αιτήματος του Χ. Τσιγαρίδα για διακοπή της δίκης για μετά τους ολυμπιακούς αγώνες. Δήλωσε ότι διαφωνεί με τον Χ. Τσιγαρίδα στην εκτίμηση που κάνει για τους ολυμπιακούς αγώνες (ότι δηλαδή αποτελούν καταστροφή για τον ελληνικό λαό) και εκτίμησε ότι η πρόταση Τσιγαρίδα έχει σκοπό να καπελώσει και τον ίδιο και το δικαστήριο! Χαρακτήρισε προσχηματική την ομολογία του Τσιγαρίδα (αλήθεια, πρόσχημα για ποιο λόγο;) και επωνέλαβε όλα όσα ο ίδιος και το συγγενικό του περιβόλλον λένε όλο το διάστημα της προφυλάκισης του σε βάρος του Τσιγαρίδα, με επιστολές που στέλνουν κυρίως στα «Νέα». Αφού δήλωσε ότι δεν χρειάζεται προστάτη, ζήτησε από τον Χ. Τσιγαρίδα να πει αν τον γνωρίζει και πώς και να ξεκαθαρίσει ότι μιλάει μόνο για τον εαυτό του!

Φυσικά, όσοι παρακολουθούν τη δίκη γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο Χ. Τσιγαρίδας μιλάει μόνο για τον εαυτό του και για κανέναν άλλο. Οσο για το αίτημά του, που περιλάμβανε και την πρόταση για αποφυλάκιση των συγκατηγορουμένων του, δεν χρειάζεται καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια για να αντιληφθεί κανείς ότι ήταν απαραίτητο συμπλήρωμα στο αίτημα για διακοπή της δίκης. Αν δεν υπήρχε και αυτό το συμπληρωματικό αίτημα, τότε πολλοί θα κατηγορούσαν τον Χ. Τσιγαρίδα ότι ζήταε τη διακοπή της δίκης επειδή ο ίδιος έχει αποφυλακιστεί για λόγους υγείας και δεν τον ενδιαφέρει, ενώ οι συγκατηγορούμενοί του είναι προφυλακισμένοι.

Ο εισαγγελέας Πατοτής δήλωσε ότι δεν συμμερίζεται το φόβο του Χ. Τσιγαρίδα για επιπρεσόμ της δίκης από το κλίμα των ολυμπιακών αγώνων και πρότεινε να κριθεί το αίτημά του ως νόμιμο και ουσία αιβάσιμο. Ως προς το αίτημα για αποφυλάκιση των συγκατηγορουμένων του, είπε ότι σε ανθρώπινο επίπεδο μπορεί να το συμμεριστεί, όμως νομικά δεν μπορεί να σταθεί, γιατί ο Χ. Τσιγαρίδας δεν εκπροσωπεί τους συγκατηγορουμένους του. Τα ίδια υποστήριξαν και ο αναπληρωτής εισαγγελέας Βομπίρης και η πολιτική ογκών.

Ο Σ. Καμπάνης, συνήγορος υπεράσπισης του Χ. Τσιγαρίδα, προσπάθησε να τοποθετηθεί διακοπτόμενος συνεχώς από μια πρόεδρο εμφανώς εκνευρισμένη και συχνά εκτός θέματος. Ειδικά όταν ο συνήγορος αναφερόταν στις συνεχείς παρεμβάσεις και πιέσεις της εκτελεστικής έξουσίας και στο συσχετισμό που αυτή έχει κάνει ανάμεσα στην οργάνωση της Ολυμπιάδας και την εξάρθρωση της τρομοκρατίας.

Και ενώ το δικαστήριο ανακοίνωνε την απόρριψη του αιτήματος Τσιγαρίδα, ζήτησε τον λόγο ο Κ. Αγαπίου, που δεν είχε προλάβει να τοποθετηθεί. Είπε πως παρά την αναγνώριση του τεκμήριου αιθωρότητας, η πράξη δείχνει πως το μόνο που αναγνωρίζεται είναι το τεκμήριο ενοχής. Επειδή, όπως εί-

πε, ο ίδιος υπέβαλε μόνο μια αίτηση αποφυλάκισης και στη συνέχεια δεν ξανασχολήθηκε μ' αυτό το θέμα και μάλιστα σταμάτησε σχετικές πρωτοβουλίες των συνηγόρων του, δεν δέχεται να έρχεται κάποιος (δηλαδή ο Χ. Τσιγαρίδας) και να θέτει τέτοιο αίτημα. Δε μπορεί ο καθένας να με χρησιμοποιεί ως άλλοθι -είπε- όπως κάνει και η λεγόμενη συμπαράσταση (προφανώς αναφερόταν στο κίνημα συμπαράστασης που έχει αναπτυχθεί)! Οσον αφορά το πρώτο σκέλος του αιτήματος Τσιγαρίδα (για διακοπή της δίκης), ο Κ. Αγαπίου αναφωτήθηκε από πού κι ως πού πιέζεται το δικαστήριο. Οι συνθήκες που αντιμετωπίζει -είπε- είναι ιδιαίτερες.

Το δικαστήριο διέκοψε για να αποφασίσει και με την επανέναρξη της διαδικασίας ζήτησε το λόγο ο Χ. Τσιγαρίδας για να πει ότι δεν πρόκειται να κάνει κανένα σχόλιο για τα όσα είπαν οι συγκατηγορούμενοί του. Ομως, επειδή υπήρξε παραπληροφόρηση από την πλευρά του συνηγόρου πολιτικής ογκής Γ. Μαύρου, ο οποίος ανέφερε ότι ο ΕΛΑ έχει αναλάβει την ευθύνη για τις επιθέσεις κατά του Σαουδάραβα πρέσβη και κατά Αμερικανών στο μπαρ «Οσκαρ» στη Γλυφάδα, όπως και για τη συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ, ζήτησε να κάνει ορισμένες διευκρινίσεις. Πλην όμως, η πρόεδρος δεν του επέτρεψε να συνεχίσει, διακόπτοντάς τον και λέγοντας ότι αυτά θα ειπωθούν στην ώρα τους. Ο Χ. Τσιγαρίδας ζήτησε ακόμα να κληθεί να καταθέσει ο διευθυντής του «Άδεσμευτου» Δ. Ρίζος, ο οποίος έχει γράψει για τον Ζήση ότι είναι πράκτορας, αππατεώνας κ.λπ.

Μόλις ολοκληρώθηκε η ανάγνωση της αναφοράς Ζήση ζήτησαν το λόγο οι υπερασπιστές. Ο Α. Κωνσταντάκης ζήτησε να κληθούν να καταθέσουν ο επιχειρηματίας Σ. Κόκκαλης, που στην αναγνωσθείσα αναφορά περιγράφεται ως αρχικατάσκοπος της Στάζι και ο Γ. Παπανδρέου, πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, και Α. Παπαρήγα, γενική γραμματέας του ΚΚΕ, που περιγράφονται ως κόμματα που λάμβαναν χρηματοδότηση από τη Στάζι. Ο Α. Κούγιας ζήτησε ακόμη να κληθούν ο επιχειρηματίας Σ. Κιολείδης, που φέρεται ότι διεκπεραιώνε με τα φορτηγά του τις μεταφορές όπλων και εκρηκτικών του Κάρλος και της Στάζι, καθώς και ο Δ. Καβαδίας, που φέρεται επίσης αναμειγμένος στις σχέσεις ΕΛΑ-Κάρλος-Στάζι.

Ο εισαγγελέας Πατοτής ζεκίνησε να μιλήσει για τις αναφορές στα κόμματα και η πρόεδρος τον διέκοψε λέγοντάς του ότι αυτά δεν ενδιαφέρουν τη δίκη. Σταμάτησε, λοιπόν, και είπε πώς δεν συμφωνεί να κληθούν τα πολιτικά πρόσωπα. Το ίδιο είπε και για τον Κιολείδη, γιατί δεν γνώριζε πως χρησιμοποιούνταν τα φορτηγά του! Να μη κληθεί ούτε ο Δ. Καβαδίας, γιατί τα όσα του αποδίδονται δεν έχουν σχέση με την υπόθεση.

Από την πολιτική ογκή του Γ. Μαύρου ζήτησε να μην κληθεί ο Κόκκαλης και ο πολιτικός, γιατί δεν έχουν σχέση με την υπόθεση. Να κληθεί, όμως, ο Κιολείδης, γιατί συνδέεται με μεταφορές όπλων. Το ίδιο και ο Καβαδίας, που αναφέρεται στα έγγραφα της Στάζι και στην έκθεση Παπαθεμελή, που αναφέρονται και οι Τσιγαρίδας και

Αγαπίου. Γιατί άραγε δεν βρέθηκε κατηγορούμενος και ο Καβαδίας; Ο Τσιγαρίδας -είπε- δήλωσε στο ραδιοσταθμό ΣΚΑΙ, ότι ο Καβαδίας δεν είναι κατηγορούμενος, γιατί είναι αυτός που κατέδωσε τους Τσιγαρίδα και Αγαπίου. Τα ίδια υποστήριξαν οι Ευαγγελάτος και Κατσαντώνης. Ο τελευταίος είπε ότι δεν είναι σοβαρή η πρόταση για κλήση του Γ. Παπανδρέου, γιατί δεν έχει καμιά σχέση με το θέμα, σε αντίθεση με τον Κιολείδη, που συνδέεται με μεταφορές όπλων, που έχουν σχέση με την κατηγορία, όπως και ο Καβαδίας.

Το δικαστήριο διέκοψε για να αποφασίσει και με την επανέναρξη της διαδικασίας ζήτησε το λόγο ο Χ. Τσιγαρίδας για να πει ότι δεν πρόκειται να δεχτεί όπλο δικαστήριο. Τέτοια σύμπταξη θα έπειτα θα έχει αρχεία, τα οποία αποκτήθηκαν τα έδωσαν τα αρχεία, επειδή ήταν μάρτυρας στην υπόθεση κατά Κόκκαλη για τις ψηφιακές παροχές και είχε έννομο συμφέρον! Υπενθυμίζουμε ότι ο Νηστικάκης, τότε αρχηγός της ΕΛΑ, έχει δηλώσει κατ' επανάληψη ότι το 1993 δεν του έδωσαν τα αρχεία, τα οποία αποκτήθηκαν αργότερα, το 1994-95, με τις διαδικασίες της δικαστικής συνδρομής από το ελληνικό κράτος. Φαίνεται ότι ο Ζήσης θεωρήθηκε από τις γερμανικές αρχές πιο σημαντικόν πρόσωπο από τον Νηστικάκη!

Το δικαστήριο διέκοψε για να αποφασίσει και με την επανέναρξη της διαδικασίας ζήτησε το λόγο της δικαστήριας ζήτησε το λόγο ο Χ. Τσιγαρίδας για να πει ότι δεν πρόκειται να δεχτεί όπλο δικαστήριο. Την πλευρά του συνηγόρου ηγετής Γ. Μαύρου, ο οποίος ανέφερε ότι ο ΕΛΑ έχει αναλάβει την ευθύνη για τις επιθέσεις κατά του Σαουδάραβα πρέσβη και κατά Αμερικανών στο μπαρ «Οσκαρ» στη Γλυφάδα, όπως και για τη συνέντευξη του στον ΣΚΑΙ, ζήτησε να κληθεί να καταθέσει ο διευθυντής του «Άδεσμευτου» Δ. Ρίζος, ο οποίος έχει γράψει για τον Ζήση ότι είναι πράκτορας, αππατεώνας κ.λπ.

Το δικαστήριο επιτέλη ζεκίνησε να αποφασίσει τη συνέντευξη του στον ΣΚΑΙ, ζήτησε να κληθεί ο Ελληνικός Αρχηγός της ΕΠΟΠΕΙΑΣ Ζήσης για να εισφέρει στο δικαστήριο τα σενάρια που έχουν κατασκευαστεί στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής και τα στοιχία διεύθυνσης της Δεξιάς (Καμμένος κ.ά.). Δεν θέλουν, όμως, και να «κάψουν» τον Ζήση, γιατί αυτός έχει κληθεί να εισφέρει στο δικαστήριο τα σενάρια που έχουν κατασκευαστεί στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής και τα στοιχία διεύθυνσης της Δεξιάς. Τον θέλουν, όμως, και να «κάψουν» τον Ζήση για τη συνέντευξη του Σαουδάραβα πρέσβη, γιατί αυτός έχει κληθεί να εισφέρει στο δικαστήριο τα σενάρια που έχουν κατασκευαστεί στο άντρο της Δεξιάς.

Το δικαστήριο επιτέλη ζεκίνησε να αποφασίσει τη συνέντευξη του στον ΣΚΑΙ, ζήτησε να κληθεί ο Ελληνικός Αρχηγός της ΕΠΟΠΕΙΑΣ Ζήσης για να εισφέρει στο δικαστήριο τα σενάρια που έχουν κατασκευαστεί στο άντρο της Δεξιάς. Τον θέλουν, όμως, και να «κάψουν» τον Ζήση για τη συνέντευξη του Σαουδάραβα πρέσβη, γιατί αυτός έχει κληθεί να εισφέρει στο δικαστήριο τα σενάρια που έχ

Αυτό πια ήταν σούργελο. Γιατί, βέβαια, εδώ δεν είναι Αμερική, όπου προβλέπονται τέτοιες διαδικασίες. Εδώ δεν προβλέπεται σύσκεψη των συνηγόρων στο γραφείο των δικαστών, αλλά μόνο διαδικασία στο ακροατήριο. Οπως μάθαμε, ακόμα και ο αναπληρωτής πρόεδρος Μάμαλης διαχώρησε τη θέση του από αυτή τη διαδικασία και αποχώρησε από το γραφείο των δικαστών, στο οποίο η κ. Μπριλλη προσπάθησε να βρει φόρμουλα ανταλλαγής εγγράφων μεταξύ υπεράσπισης και πολιτικής αγωγής! Στη συνέχεια, προχώρησε στην πρωτοφανή ενέργεια να κολέσει τον Ζήση στο γραφείο των δικαστών, για να του πει να δώσει με τη μία δλα τα χαρτιά που προτίθεται να χρησιμοποιήσει!

Όλα αυτά μετέτρεψαν τη δικαστική διαδικασία σε θεατρική επιθεώρηση. Δεν έχουν ξαναγίνει στην Ελλάδα σε ποινικό δικαστήριο. Ομως, πέρα από τον τραγέλαφο, δλα αυτά ήρθαν να νομιμοποιήσουν ένα σκάνδαλο. Νομιμοποιήσαν ένα πράκτορα να έρχεται στο δικαστήριο, να βγάζει από την τσέπη του διάφορα χαρτιά, να τα πετάει στην έδρα και να δημιουργεί εντυπώσεις. Ποιος είναι ο Ζήσης; Ένας δημοσιογράφος-πράκτορας, που παριστάνει τον μεγάλο ερευνητή. Κάποιες υπηρεσίες κρύβονται πίσω απ' αυτόν και τον χρησιμοποιούν ως όχημα για τα σενάρια και τα σχέδιά τους. Αν τα περιβόητα «αρχεία της Στάζι» είναι έγκυρα και έχουν αποδεικτική ισχύ, θα έπρεπε να έρθουν στο δικαστήριο και να καταθέσουν αυτοί που τα χειρίστηκαν. Οι υπεύθυνοι της ΕΛΑΣ και της Αντιτρομοκρατικής, παλιοί και σημερινοί, ο εισαγγελέας Διώτης, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης και όποιος άλλος κρατικός υπεύθυνος. Τα έγγραφα αυτά δεν τα έφερε στην Ελλάδα ο Ζήσης, αλλά ήρθαν με τη διαδικασία της δικαστικής συνδρομής ή όπως άλλις ήρθαν (κάποια τους τα έδωσαν οι Αμερικάνοι!). Πώς λοιπόν καλείται ως πρώτος και αποκλειστικός μάρτυρας ο Ζήσης, χωρίς να καλούνται οι κρατικοί υπεύθυνοι που έφεραν και χειρίστηκαν τα έγγραφα επί τόσα χρόνια;

Υστερά από ένα διάλειμμα που κράτησε περισσότερο από μια ώρα, η πρόεδρος ανακοίνωσε ήρεμα ότι το θέμα έχει διευθετηθεί. Ετοι νόμιζε ή έτοι ήθελε να νομίζει. Γιατί βέβαια η πρόκληση του πράκτορα δεν μπορούσε να περάσει έτοι.

Πρώτος ζήτησε το λόγο ο Δ. Τσοβόλας, για να δηλώσει ότι δεν πήγε στη σύσκεψη στο γραφείο των δικαστών, γιατί θεωρεί ότι τα πάντα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες. Αναρωτήθηκε πώς είναι δυνοτόνη η πολιτική αγωγή να ζητάει έγγραφα από την υπεράσπιση, η οποία τα έχει πάρει από τη δικογραφία και όχι από πουθενά άλλο. Εδειξε κάποια χαρτιά απ' αυτά που είχε καταθέσει την προηγούμενη μέρα ο Ζήσης και δήλωσε ότι αυτά δεν μπορεί να αποτελούν έγγραφα της δίκης.

Ενο χαρτί μιλάει για την προσωπική ζωή κάποιας φαρμακοποιού στο Βόλο, χωρίς να αναφέρει ούτε υπηρεσία ούτε συντάκτη. Η πρόεδρος παραστήρησε ότι αυτά τα έγγραφα δεν έχουν αναγνωστεί, για να της απαντήσει ο συνήγορος, ότι έχει γίνει χρήση τους από τον εισαγγελέα. Η δικονομία -ειπε ο Δ. Τσοβόλας- απαιτεί να καταθέτει ο μάρτυρας από ποιον πληροφοριδότη, ποιας υπηρεσίας πήρε τις πληροφορίες, για να μπορούν να κληθούν

και αυτοί να καταθέσουν. Δε μπορεί να επιστρέψουμε στην εποχή του νόμου 509, που έρχονταν οι πράκτορες ή οι αστυνομικοί και επικαλούνταν πληροφορίες, λέγοντας ότι δεν μπορούν να αποκαλύψουν τις πηγές τους, και γέμιζαν οι φυλακές και τα ξερονήσια με κομμουνιστές. Κατέληξε υποβάλλοντας αίτημα να απαγορευτούν τέτοιου ειδούς χαρτιά, που δεν έχουν υπογραφές και δεν έρουμε ποιος τα έφτιαξε. Είναι φανερή η αδυναμία της εισαγγελικής αρχής να στηριχτεί σε αποδείξεις και γ' αυτό προσπαθεί να στηριχτεί σε κουρελόχαρτα, είπε.

Ο Ν. Δαμασκόπουλος είπε ότι η κατάθεση του Ζήση προσβάλλει το κράτος δικαίου. Εφερε κάτι παλιόχαρτα που δεν γράφουν ούτε υπηρεσία, ούτε εκδότη, ούτε ημερομηνία. Θα έπρεπε το δικαστήριο να τον ρωτήσει ποιος είναι ο εκδότης και ποια η ημερομηνία και αν δεν έπαιρνε απαντήσεις να τα πετάξει. Εφόσον ο μάρτυρας επιμένει να εγκλωβίζει το δικαστήριο στα μονοπάτια μυστικών υπηρεσιών, εγώ δεν προτίθεμαι να τον νομιμοποιήσω, κατέληξε.

Ο Α. Κούγιας ζήτησε από το δικαστήριο να μη βγάζει τους υπερασπιστές να νομιμοποιήσουν διαδικασίες που δεν προβλέπονται, ενώ συμπληρωματικά επιχειρήματα παρουσίασε και ο Σ. Καμπάνης.

Η πρόεδρος, πριν δώσει το λόγο στον εισαγγελέα, δήλωσε ότι ενημερώνει τους συνηγόρους ότι δλα αυτά τα έγγραφα, ή χαρτιά όπως τα αποκαλούν, δεν αναγνώστηκαν και απλώς ο εισαγγελέας έκανε χρήση μόνο ενός εγγράφου. Ο εισαγγελέας Πατσής επικαλέστηκε την αρχή της ηθικής απόδειξης, σύμφωνα με την οποία δλα μπορούν να ληφθούν υπόψη και επιβάλλεται στο δικαστήριο να δέχεται ό, τι κατατίθεται. Με αυτή την τοποθέτηση συμφώνησε και ο αναπληρωτής εισαγγελέας Βομπίρης, ο οποίος επιπρόσθετα πέταξε και τη μπρηχτή, γιατί κόπτονται οι συνήγοροι της Ειρ. Αθανασάκη και του Α. Κανά, αφού τα έγγραφα αυτά δεν λένε τίποτα για τους εντολείς τους. Ο Γ. Μαύρος από την πολιτική αγωγή έπλεξε ένα εγκώμιο στον Ζήση και την αξιοποίησία του και επικαλέστηκε το απόρρρητο των δημοσιογραφικών πηγών!

Η επιχειρηματολογία εισαγγελέων και πολιτικής αγωγής πιστοποιήσε αυτό που εμείς ονομάζουμε δικαστικό σκάνδαλο. Θα μπορεί ο καθένας να πηγαίνει σε μια δίκη, να πετάει κάποια κωλόχαρτα, να δημιουργεί εντυπώσεις και το δικαστήριο να κάθεται να συζητάει πάνω σ' αυτά τα κωλόχαρτα, νομιμοποιώντας τα. Ετσι, η αρχή της ηθικής απόδειξης (που υποτίθεται ότι προβλέπει το αδέσμευτο του δικαστή στο σχηματισμό της κρίσης του, επι τη βάσει των αποδείξεων όμως) μετατρέπεται σε αρχή της απόρρητης αυθαιρεσίας.

Η υπεράσπιση ξαναπήρε το λόγο. Ο Α. Κωνσταντάκης, συνήγορος της Ειρ. Αθανασάκη, δήλωσε ότι οι δικηγόροι δεν μπορούν να μένουν βουβά πρόσωπα όταν παραβιάζονται δικαιώματα. Ισως κάποιοι της πολιτικής αγωγής να μην τα χουν καλά με τα δικαιώματα, αλλά αυτό αιφορά εκείνους, συμπλήρωσε δηκτικά. Οσον αιφορά τον μάρτυρα, εδώ δεν μιλάμε για γερμανικά χαρτιά, αλλά για χαρτιά κάποιας ελληνικής υπηρεσίας, ο πράκτορας της οποίας παρακολουθεί κάποιον πολίτη και ζητάει οδηγίες από

την υπηρεσία του. Ποια είναι αυτή η υπηρεσία; Είναι η ΚΥΠ; Δεν αναφέρεται πουθενά.

Ο Δ. Τσοβόλας δήλωσε πως αν δεν φύγουν από τη δικογραφία αυτά τα χαρτιά, θα αποχωρήσει από τη δίκη, γιατί αυτές οι διαδικασίες θυμίζουν άλλες εποχές καταδίκασμένες στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Ξαναθύμισε ότι ο Ζήσης ήταν μάρτυρας και στο Ειδικό Δικαστήριο και ο ίδιος τον είχε δει να βγαίνει νύχτα από το γραφείο του Μητσοτάκη. Ο τότε πρόεδρος Β. Κόκκινος -είπε- είχε πει τη φράση «φύγε από εκεί που ήρθε». Το ίδιο πρέπει να κάνει και αυτό το δικαστήριο με τον Ζήση. Το ίδιο ζήτησε και η Τ. Χριστοδουλοπούλου.

Ο Χ. Τσιγαρίδας ζήτησε από το δικαστήριο να διαβάσει τις καταθέσεις του Νηστικάκη, του Καραφλού και του Παπαθεμελή. Παρατήρησε ότι ο Ζήσης αναφέρθηκε σε χαρτί του Βόιτ που αναφέρεται στον Τσιγαρίδα, όμως δεν είδε να το καταθέτει. Εχετε υπόψη σας -είπε- απευθυνόμενος στο δικαστήριο- ότι ο Ζήσης έχει καταδικαστεί για συκοφαντική δυσφήμηση σε 8 μήνες φυλακή για τα ίδια πράγματα;

Το δικαστήριο αποφάσισε ότι είναι πρώτο ό, τι η αίτημα, γιατί δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητα κανενός εγγράφου, αφού αυτά δεν αναγνώστηκαν. Με όλα λόγια, κράτησε αποστάσεις από τα κωλόχαρτα του Ζήση, χωρίς όμως να είναι και κοθαρό το πώς τον βλέπει ως μάρτυρα και χωρίς να δεσμεύεται ότι δεν θα χρησιμοποιήσει αυτά τα χαρτιά σε κάποιο άλλο στάδιο. Ουσιαστικά, αποδέχτηκε τη βρομερή του παρουσία στη δίκη και το «κρυφοτούλι» των μυστικών υπηρεσιών πίσω απ' αυτόν. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ζήσης τόση ώρα που τον «ελουζαν» οι συνήγοροι παρακολουθούσαν απαθώς τη διαδικασία και δεν αισθάνθηκε την ανάγκη ούτε για μια στηγμή να διαμαρτυρηθεί και να υποστηρίξει τον εισιτού του.

Η κατάθεση Ζήση συνεχίστηκε με την εξέτασή του από την έδρα. Ηρκεσαν μερικές συγκεκριμένες ερωτήσεις από τον αναπληρωτή πρόεδρο Μάμαλη και τον αναπληρωτή εφέτη Φράγκο για να ξεφουσκώσει η «αυθεντία». Σε ερωτήσεις για τη συγκεκριμένη γνώση που έχει για όσα ισχυρίζεται, δεν είχε να απαντήσει τίποτα εκτός του «άκουσαν» και «διάβασαν». Δεν έρω αν ο Γιωτόπουλος με τον Αγαπίου πήγαν στην Κούβα, το διάβασα στους Παπαπαχέλα-Τελογλού. Δεν έρω αν ο Φιλίππη είναι ο Αγαπίου, το έμαθα από ανακοινώσεις της ελβετικής εισαγγελίας. Δεν έρω αν είναι αληθινά τα στοιχεία που έδωσαν οι Γερμανοί για να εκδοθεί σ' αυτούς από την Ελλάδα ο Βόιτ, πιστεύω όμως ότι είναι αληθινά!!! Για τέτοια αξιοποίησία μιλάμε. Ενας πράκτορας που τον έστειλαν να πει πολλά και διάφορα, για να δημιουργηθούν εντυπώσεις, για να μην έρθουν οι μεγαλόσχημοι και γίνονται αυτοί ρόμπτες.

τικών αρχών, που νοι βεβαιώνουν τη γνησιότητά τους. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο, επίσης, για το ποιοι διαχειρίστηκαν αυτά τα έγγραφα και τι αλλοιώσεις υπέστησαν. Ποιος τα είχε στο στάδιο της μετάβασης από τη Λαϊκο-κρατική στην ενοποιημένη Γερμανία και τί μεσολάβησε; Γ' αυτό και οπουδήποτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έγιναν αποδεκτά ως γνήσια έγγραφα, υπήρξε αμφισβήτηση ως προς το περιεχόμενο και την αυθεντικότητά τους και αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος για τον οποίο συνηγορεί κανείς προς τη μη εγκυρότητά τους. Το τελευταίο είναι ότι η προσέγγιση αυτών των εγγράφων από το δικαιοτήριο γίνεται με τον πιο ανορθόδοξο τρόπο. Αν ήταν έγγραφα που ήθελαν με δικαιοτική συνδρομή, τότε θα τα θεωρούσαμε τουλάχιστον αυθεντικά, ενώ έτσι όπως ήρθαν ουδείς μπορεί να βεβαιώσει την αυθεντικότητά τους.

Εθεσε το δικαιοτήριο μπροστά και σε ένα άλλο κρίσιμο ερώτημα: Γιατί οι ειδικοί για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν παρέπεμψαν τους κατηγορούμενους το 1999, που τους κάλεσαν με βάση αυτά τα έγγραφα και τους άφησαν ελεύθερους; Αφήστε να έρθουν πρώτα εδώ να μας τα πουν και μετά αποφασίζουμε για τα έγγραφα, είπε.

Πρόσθετα επιχειρήματα παρουσίασαν οι συνήγοροι Ν. Δαμασκόπουλος, Α. Κωνσταντάκης, Κ. Ιατροπούλου, Δ. Τσοβόλας και Σ. Καμπάνης. Ο τελευταίος απάντησε ευθέως στην πρόκληση του εισαγγελέα Πατσοή, αναφερόμενος στη CIA και στην ανά τον κόσμο εγκληματική της δράση. Οταν αυτά τα έγγραφα έχουν περάσει από τη CIA, ουδείς δικαιούται να αμφιβάλλει για την επεξεργασία που έχουν υποστεί, για τη χάλκευση κατηγοριών σε βάρος ανθρώπων, για την πλα-

Το δικαστήριο σας θα κάνει σοβαρό λάθος αν απορρίψει την ένσταση ως αόριστη, κατέληξε ο συνήγορος. Αν αυτά ήταν αποτελέσμα δικαστικής συνδρομής, δεν θα υπήρχε πρόβλημα αρχικά. Ομως η εισαγωγή τους έτσι όπως γίνεται είναι προβληματική και η χρήση τους ενώπιον του δικαστηρίου δεν είναι σύννομη. Μπορεί το δικαστήριο να ζητήσει τη δικαστική συνδρομή και να ελέγξει τη γνησιότητα ή όχι αυτών των εγγράφων.

Ο εισαγγελέας Πατοής πρότεινε την απόρριψη της ένστασης, με το αιτιολογικό ότι δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι τα έγγραφα είναι πλαστά και η υπεράσπιση δεν έχει υποδειχτεί ποιος είναι ο πλαστογράφος! Ωραίο επιχείρημα, αλήθεια. Καλούνται οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους να αποδειξουν ότι τα έγγραφα είναι πλαστά και όχι εκείνοι που τα βγάζουν από την τσέπη τους ότι είναι γήνισια! Είναι χαρακτηριστικό ότι ο κ. Πατοής δεν αντέταξε ούτε ένα νομικό επιχείρημα στα όσα εμπειριστατωμένα είχε πει προηγούμενα ο Σ. Φυτράκης. Τέλος, ο τακτικός εισαγγελέας δεν παρελειψε να πει και πάλι ότι τα εύσημα που απέδωσε στη δημοσιογραφική δεινότητα του Ζήση είναι μέσα στα καθήκοντά του! Ουσιαστικά, δηλαδή, αξιολόγησε τον Ζήση ως αξιόπιστο μάρτυρα και μεγάλο κυνηγό της αλήθειας, χωρίς καν να εχει τελειώσει η κατάθεσή του!

Ο Σ. Φυτράκης επανήλθε «δριμύτε-

τρία άλλα έγγραφα που δεν ενδιαφέρουν το δικαστήριο. Τα υπόλοιπα περιλαμβάνονται στα αναγνωστέα έγγραφα της δικογραφίας και το δικαστήριο έκρινε ότι δεν συντρέχει λόγος να εμποδίσει την ανάγνωσή τους. Δεν εμποδίζεται, όμως, το δικαστήριο, αν προκύψουν στοιχεία σε άλλο στάδιο της διαδικασίας, να ανακαλέσει αιτήμα την παρεμπίπτουσα απόφασή του και να κρίνει την πλαστότητα ή μη των εγγράφων, εφόσον προκύψουν βάσιμες υπόνοιες από τη διαδικασία.

Με άλλα λόγια, το δικαστήριο έκανε δεκτά τα έγγραφα του περιβόητου «αρχείου Στάζι», νομιμοποιώντας τα και θεωρώντας τα έγκυρα. Δεν έκανε δεκτή την πρόταση-διέξοδο Φυτράκη, που τους είπε να επικυρώσουν γ' αργότερα, ώστε να προχωρήσει η δίκη. Η πολιτική κατεύθυνση είναι σαφής: να «παίξουν» τα «αρχεία Στάζι» για προπαγανδιστικούς λόγους και ταυτόχρονα να θεμελιωθεί σ' αυτά η καταδίκη των Κ. Αγαπίου και Χ. Τσιγορίδα για όλα τα αδικήματα (μιλάμε δηλαδή για ισοβία και όχι μόνο μια φορά), που ο Ζήσης υπέδειξε ως γηγετικά στέλέχη του ΕΛΑ.

Αμέσως μετά, πήρε το λόγο ο Δ. Τσοβόλας και δήλωσε ότι αποχωρεί από τη διαδικασία για όσο καιρό δεν ανακαλείται αυτή η απόφαση, γιατί θεωρεί θητικά και νομικά απαράδεκτο να θεωρούνται ως γνήσια έγγραφα μυστικών υπηρεσιών, που πάρθηκαν όπως πάρθηκαν, από τη CIA.

Ακολούθησε η Κ. Ιατροπούλου, που είπε ότι οι συνήγοροι ήρθαν στο δικαστήριο θεωρώντας ότι θα αντιμετωπίσουν τη γνησιότητα των εγγράφων όταν έρθει η ώρα για να αναγνωστούν.

■ Ξέσπασμα Αγαπίου

Κ. Αγαπτίου: Ο Ζήσης κάθε μέρα θα φέρνει νέα χαρτιά. Και τί κρατά νε τελικά; Οσα λένε για «Φιλίππ». Και έχουμε εδώ τον αναπλρωτή ε σαγγελέα και νομιμοποιούμαστε να κάνουμε όποια παρονομία θέλου με. Και δε ντρέπονται. Όλοι αυτοί μαζί. Πάιρνω τις εφημερίδες κάθε μέρα και βλέπω ότι γράφουν τίποτα.

Ειρ. Αθανασάκη: Οταν ο Ζήσης ἐβλεπε τα χαρτιά ἐλεγε «από το 142
ως το 154»...

Κ. Αγαπίου: Θα έρθει του χρόνου αυτή η σελίδα...

Ειρ. Αθανασάκη: Αυτή η σελίδα θα έρθει κάποια στιγμή από τον Ζήση ση. Είπε την άποψή του και την προσδιόρισε σε ένα πρόσωπο που δεν ήμουν εγώ. Γιατί αύριο δεν θα είμαι εγώ; Ο Ζήσης έχει χαρτιά και φέρει νει. Κάθε μέρα δεν φέρνει τίποτ' άλλο.

Κ. Αγαπίου: Κύριοι, ο Αγαπίου έχει τελειώσει. Δεν έχω αυταπάτες Δεν τις έχω ούτε τώρα, ούτε πέρυσι, ούτε ποτέ. Εαν υπάρχει συμφωνία γενικά «να τελειώνουμε με αυτόν» και επειδή χρειάζονται και άλλο δύο, τί να κάνουμε, να τελειώνουμε και με τους άλλους δύο. Αν νομίζετε ότι έτσι ξοφλάμε, είστε γελασμένοι. Δεν θα ξοφλήστε. Εγώ δέχομαι αν εγγυηθεί κάπτοιος με κάπτοιον τρόπο, ότι με μένα τελειώνει η υπόθεση, όχι ισοβία, τρακόσιες φορές ισοβία δέχομαι να πάω και το «εις θά-

νατον» που λέγανε κάποτε να επαναφέρθει μόνο για την περίπτωση μου. Άλλά δεν έχουν τα κότσια. Εχουν το θράσος και το αίσχος, τα κάτσια όμως όχι. Ρυθμιστής της ζωής σας είναι ο Ζήσης, ο οποίος είναι φορέας όλων των υπηρεσιών του κόσμου. Όλα τα χαρτιά και τα έγγραφα τα βγάζει κάθε μέρα, δέκα χρόνια τώρα. Τα ΜΜΕ τί κάνουν; Τα χρησιμοποιούν; 'Η δεν το κάνουν; 'Η το έχετε ξεχάσει; Δεν πειράζει, είναι ο Αγαπτίου, είναι ο Τσιγαρίδας. Ελα ντε που έβαλαν και άλλους δυο-τρεις. Έχετε όμως κάνει καμιά συμφωνία ότι θα μείνουν στους τρεις, στους πέντε; Θα σας ξεγελάσουν και μετά θα τρέχετε. Τώρα κάθεστε σιωπηλοί και άλαλοι. Κόμματα, σύλλογοι, φορείς, επιστήμονες, διανοούμενοι, πνευματικοί άνθρωποι, δικηγόροι, νομικοί, όλη η κοινωνία. Η καλλιτεχνική και η κακιά. Δεν καταλαβαίνετε τίποτα. Δεν ακούσατε, δεν ειδατε, δεν πήρατε χαμπάρι. Ασ' τους αυτούς, να μη μπλεκόμαστε. Τις αυταπάτες τις δικές σας να τις έντετε για τους εσωτερικούς σας

απόφασή του, αντιμετωπίζοντας μια πρόεδρο σε έξαλλη κατάσταση. Αναρωτιέμαι -έπει η Ειρ. Αθανασάκη- μόνο η Στάζη ερεύνησε αυτή την υπόθεση; Στην Ελλάδα ζούμε, από ελληνικό δικαστήριο δικαζόμαστε, σε ελληνικές φυλακές κρατούμαστε.

Η πρόεδρος ρώτησε την Ειρ. Αθανασάκη, αν δέχεται να την εκπροσωπήσουν κάποιοι από τους άλλους συνηγόρους και αυτή, φυσικά, αρνήθηκε. Ο εισαγγελέας πρότεινε να διορίσει το δικαστήριο συνηγόρους, οπότε έγινε νέα διακοπή για να αποφασίσουν. Οταν επανήλθαν, ανακοίνωσαν ότι διορίζουν ως συνηγόρους της Ειρ. Αθανασάκη τους δικηγόρους Αγγελή Κωνσταντίνο και Ντάλλα Θεοφάνη και δέκωναν για την Παρασκευή το πρώι.

■ Πρόκληση

Οσα έγιναν αυτή την εβδομάδα απότελουν την πρώτη μεγάλη πρόκληση του δικαστήριου, μετά την απόριψη όλων των ενστάσεων που τέθηκαν αρχικά και αφορούσαν σημαντικότατα ζητήματα (αναφροδίτητα δικαστήριου, πολιτικό αδίκημα κ.λπ.).

Το δικαστήριο, αφού νομιμοποίησε τον εαυτό του, κόντρα στο σύστημα των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων και στη συνταγματική επιταγή, μας έδειξε πως είναι αποφασισμένο να φέρει σε πέρας την εντολή που έλαβε από το επιτελές τρις «ΟΥΝΤΙΤΟΝΟΚΑΣ-

από το επιπέδειο της «αντιπροσωκρατίας», νομιμοποιώντας τα περιβόλητα «αρχεία της Στάζη» και μη κροτώντας καν μια επιφύλαξη να τα εξετάσει αργότερα, όπως πρότεινε η υπεράσπιση.

Η κ. Μπριλλή, όπως έχουμε επιστημάνει και άλλη φορά, δεν μπορεί να κρατηθεί και της ξεφεύγουν λόγια. Οταν ο Ζήσης μοιράζε «έγγραφα» λες κι ήταν τραπουλόχαρτα, ο Σ. Φυτράκης επισήμανε: «Όλα αυτά τα έγγραφα που φέρονται δύτι είναι στο φάκελο Στάζι έπρεπε να είχαν ζητηθεί νομίμως μέσω δικαστικής συνδρομής από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές». Τότε της κ. Μπριλλή της ξέφυγε άλλη μια μνημειώδης ατάκα: «Δηλαδή να κάνουμε δίκη μετά πέντε και δέκα χρόνια!» Εύστοχα, βέβαια, ο Σ. Φυτράκης της αντιγύρισε το επιτιχείρημα: «Και οι άλλοι θα κάπουσαν ισόβια στη φυλακή», όμως η πρόεδρος δεν δίνει δεκάρα τσακιστή γι' αυτό. Αυτής της είπαν να νομιμοποιήσει τα κωδόχαρτα που χάλκεψε η CIA και ποιος ξέρει ποιες άλλες υπηρεσίες, να νομιμοποιήσει ως υπ' αριθμό ένα μάρτυρα του κατηγορητήριου ένα υποκείμενο σαν τον Ζήση, που ο ίδιος ο πρώην εργοδότης του, ο Δ. Ρίζος, τον έχει εντύπως καταγγείλει ως πράκτορα, ρουφιάνο, πλαστογράφο, εκβιαστή και απατεώνα, και αυτό ακριβώς κάνει, αδιαφορώντας για το αν ο τρόπος που το κάνει είναι κομψός ή άγαρμπτος. Ο καθένας και το

Θυμίζουμε ότι το βούλευμα, το κατηγορητήριο κατά των κατηγορούμενων, δεν κάνει καμιά αναφορά στα «αρχεία της Στάζη», δεν τα χρησιμοποιεί για να θεμελιώσει κατηγορίες. Η Εισαγγελία και το Συμβούλιο Εφετών φρόντισαν, όμως, να βάλουν το βόρβορο των μυστικών υπηρεσιών μέσα στη δικογραφία και να στείλουν τον Ζήση για να τον παρουσιάσει ως κονφεραντέ-ρουφιάνος, όταν είδαν ότι και σε επίπεδο δημοσιότητας το παιχνίδι δεν ήταν και τόσο ευνοϊκό για τους τελικούς τους συνεδριασμούς.

■ Η αισιοδοξία Κόκκαλη για τα μεταπτυχιακά του ΑΙΤ

Κακός οιωνός για το μέλλον

Δε μασάνε τα λόγια τους οι Δ.κ. Χρ. Χαλκιάς, καθηγητής ΕΜΠ, και Ι. Τζαβάρας, αντίστοιχα πρύτανης και γενικός διευθυντής του Athens Information Technology (AIT), του Εκπαιδευτικού και Ερευνητικού δηλαδή Κέντρου Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής του ομίλου Ιντρακόμ. "Είναι γνωστό ότι η ελληνική νομοθεσία δεν επιτρέπει ακόμη τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια... η δυναμική όμως που έχει δημιουργηθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την αναγνώριση πτυχίων ξένων πανεπιστημάν με σοβαρές συνεργασίες στην Ελλάδα είναι δεδομένη" λένε. Και συνεχίζουν: "εμείς πιστεύουμε ότι το AIT είναι η μοναδική συνεργασία στην Ελλάδα με κορυφαίο Πανεπιστήμιο των ΗΠΑ και ότι όταν αλλάξει το καθεστώς αναγνώρισης πτυχίων, τότε το AIT είναι εξαιρετικά καλά τοποθετημένο για να προσφέρει λύσεις στην υψηλού επίπεδου ιδιωτική πανεπιστημιακή εκπαίδευση στη χώρα μας".

Εξαιρετικά κυνικοί οι κ. Χαλκιάς και Τζαβάρας, όπως ακριβώς υπαγορεύει το προφίλ των εκπροσώπων καπιταλιστικών συμφερόντων, ομολογούν πολύ απλά και κα-

θαρά αυτό που πασχίζει να κρύψει η επιπτηδευμένη γλώσσα των πολιτικών.

Ο όμιλος Ιντρακόμ εκμεταλλεύμενος συνεργασίες με πανεπιστημιακούς από την Ελλάδα και το εξωτερικό, δημιούργησε το 2002 το AIT, ίδρυμα που παρέχει μεταπτυχιακές σπουδές και προγματοποιεί επιστημονική έρευνα στους τομείς των Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής. Παρεμβαίνει δηλαδή ευθέως στα εκπαιδευτικά "μας" πράγματα, εκμεταλλεύμενος για την πάρτη του μυαλά και ικανότητες αποφοίτων πανεπιστημιακών ίδρυμάτων (ΕΜΠ, Επιστημών Υπολογιστών κ.λπ.), τους οποίους στη συνέχεια, μετά το πέρας του μεταπτυχιακού προγράμματος, τους απορροφά ως στέλεχη στις διάφορες εταιρίες του. Το AIT συνεργάζεται με το Πανεπιστήμιο των ΗΠΑ Carnegie Mellon, το οποίο και χορηγεί απευθείας στους επιτυχώς αποφοιτήσαντες του προγράμματος σπουδαστές, το πτυχίο Master of Science in Information Networking.

Η χωρίς έως τώρα κωλύματα λειτουργία του (είναι γνωστή η ασυλία που απολαμβάνει ο Κόκκαλης και οι επιχειρηματικές του δραστη-

ριότητες) άνοιξε την όρεξη στους ιδρυτές και διευθύνοντές του, που τώρα μιλούν για περαιτέρω "ανάπτυξη ενός ευρύτατου δικτύου συνεργασιών με κορυφαία ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό". Άλλα το πιο σπουδαίο απ' όλα είναι αυτό που επισημάνωνται αρχικά. Η βεβαιότητα με την οποία μιλούν τα στελέχη της διεύθυνσης του AIT για την αναγνώριση των πτυχίων των ιδιωτικών πανεπιστημάτων, ξεσκιζοντας κάθε πρόσχημα και φερετζέ των δήθεν υπερασπιστών της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης. Και τη βεβαιότητα αυτή τους τη δίνει το διαμορφωμένο τοπίο στην ευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση και οι πρόσφατες ενέργειες και στην κατεύθυνση της αναγνώρισης των σπουδών στα διάφορα κολέγια, που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια.

Είναι γνωστή η σχετική τροπολογία Χατζηδάκη, ευρωβουλευτή της ΝΔ, που έγινε πριν από λίγο καιρό αποδεκτή από την ολομελεια του ευρωκοινοβουλίου, ενώ αναμένεται να συμφωνήσει και το Συμβούλιο Υπουργών. Ανεξάρτητα από το χρόνο που

θα πάρει η ιστορία αυτή και τα τερτίπια που θα μεταχειριστεί η ελληνική κυβέρνηση για να παραπλανήσει το εγχώριο πότπολο, ένα είναι σίγουρο. Οι ισχυροί της ΕΕ, που κάνουν "το παιχνίδι" στα διεθνή φόρα, τα κοινοβούλια και διαβούλια, δεν πρόκειται να δεχθούν να βάλουν πάροχο στα πανεπιστημιακά τους ιδρύματα που συνεργάζονται με ιδιωτικά κολέγια στα πλαίσια των συμφωνιών δικαιοχρησης. Οπαδοί του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, που το επέβαλαν και στις συνόδους Μπολόνιας, Πράγας, Βερολίνου, του λεγόμενου "λιγότερου κράτους" στην Παιδεία, των φοιτητών - πελατών, πέζουν όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ για τη δημιουργία του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης (ως το 2010), φυσικά με τα δικά του standards.

Και υπέρμοχοι αυτού του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου δηλώνουν και οι "δίκοι μας" ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Οπως και των αμιγών ιδιωτικών πανεπιστημάτων.

Γ' αυτό και οι "επιστημονικοί εκπρόσωποι" του Κόκκαλη απενίζουν με τόση αισιοδοξία το μέλλον!

Γιούλα Γκεσούλη

Χείμαρρος τα αγανακτισμένα λόγια που συνόδευαν τον απογευματινό καφέ του Αποστόλη. Δεν φτάνει που του κάθισε τζίφος το αλισβερίσιο που είχε με έναν μεγαλοεργολάβο οικοδομών για να βρει δουλειά, καθώς επέστρεψε σπίτι του κόλλησε στο μποτιλιάρισμα στη Θερβάνη. Σταματήμενος με το παλιό του Πεζώ, πλημμυρισμένος από σκέψεις για το πώς η κόρη του δεν θα σταματήσει το φροντιστήριο των Αγγλικών και πώς θα φέρει βόλτα τον οικογενειακό του προϋπολογισμό, μέχρι να μπορέσει να πουλήσει ένα χωράφι που έχει στο χωριό, μια έτρωγε τα νύχια του, μια κάνιζε νευρικά. Τότε είδε ένα τύπο να του κολλάει ένα μαρκούτσι στο σώμα, καθώς τον σημάδευε μια κάμερα, και να τον ρωτάει:

- Φοβάστε τρομοκρατικό χτύπημα στην διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων;

- Δε μας γιαμέσαι και συ, ρε μαλακοπίουρα, με τις παπαρίές σου μεσημεριάτικα, ήταν η οργισμένη αντίδραση του Αποστόλη.

Ερίξε και άλλα "γαλλικά" στον δημοσιοκάρφο, ανοίγοντας το ραδιόφωνο μήπως ξεστρατίσει λίγο απ' τους νταλγάδες που τον έπινγαν. Τότε άκουσε ότι το ΝΑΤΟ ζητάει απ' την ελληνική κυβέρνηση να πληρώσει 100 εκατομμύρια ευρώ για τη συμμετοχή του στην ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων και τρελάθηκε. Αυτός δεν έχει να βάλει βενζίνα στο σαράβαλο του κι αυτοί μιλάνε για εκατομμύρια λες και είναι μαρουλόφυλλα.

Αυτά και άλλα παρόμια μου έλεγε το καρνάσι μου, που φάνεται πως τη "μεγάλη ιδέα" της επιτυχίας των Ολυμπιακών Αγώνων την έχει γραμμένη στα ούμπαλά του. Πήγα να το πω για το μακελειό που έγινε στην Μαδρίτη και τα σχετικά, αλλά με καπάκιας με την πρώτη: «Κάτες, ρε μεγάλε, δηλαδή όταν ο Μπους και τα τσιράκια του δολοφονούσαν χιλιάδες κόσμο στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, γιατί έκαναν λέει σταυροφορία, τότε αυτοί δεν είχαν ψυχή; Από υπόνομο έχαναν βγει; Ε, όπως τα έκαναν ας τα λουστούν. Και στο φινάλε, τί μπορούν να κάνουν; Άμα ένας ταλαίπωρος δρησκόληπτος πιστεύει ότι αν σκοτωθεί παίρνοντας μαζί του και καμιά πενηνταρία άπιστους δια πάει στον παράδεισο να συναντήσει ουρά και μέλια, κανείς δεν μπορεί να τον σταματήσει. Θα τον εμποδίσουν αεροπλάνα και καράβια; Μαλακίες. Όλος αυτός ο τζερζέλες που γίνεται για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων είναι για να τα κονομήσουν κάποιοι χοντρά. Και τελικά, εγώ δεν μπορώ να ξεφύγω απ' τη δική μου ανασφάλεια, την ασφάλεια του πανηγυριού της Γιάννας δια σκεφτώ; Ο μήνας βγαίνει, πρέπει να πληρώσω το φροντιστήριο της κόρης, κερασάκι έρχονται και τα ασφάλιστρα του αυτοκινήτου και εγώ μεροκάματο δεν βλέπω ούτε με το μακαρόνι, τί να λέμε τώρα...».

Πνιγμένος στα λούκια του ο κολλήτος μου δεν μπόρεσε να δει ολοκληρωμένα πού σκοπεύει όλη αυτή η φτιάχνη που έχει το όνομα "ασφάλεια Ολυμπιακών Αγώνων". Και δεν χρειάζεται ιδιαίτερη αντίληψη για να το καταλάβει κανένας. Το λένε οι πρωτεργάτες αυτού του σκηνικού χωρίς να κρατούν ούτε τα προσχήματα: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εισερχόμαστε σε μια αστυνομικόρατούμενη κοινωνία και δια πρέπει να μάδουμε να ζούμε με αυτό» (Ζακ Ρογκ, Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, Βήμα, 26/11/2003). Μιλάμε ότι πάνε να μας επιβάλουν μια τεράστια τρομοκρατεία για να περάσουν τα σχέδια τους χωρίς καμία αντίδραση. Ήδη τα αποτελέσματα του συμβολαίου (πόσο μας κόστισε άραγε;) που έχει υπογράψει η κυβέρνηση με μια αμερικανική εταιρία, την SAIC, η οποία είναι γνωστή για τη στενή της σχέση με τη CIA και το FBI, για την προμήθεια τεχνικού εξοπλισμού για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων τα βλέπουμε. Εκατοντάδες κάμερες (υπολογίζονται σε 1.600), που φυσικά δια μείνουν και μετά τους Ολυμπιακούς, παρακολουθούν κάθε μας κίνηση σε όλη την Αττική. Και για να μη μείνει καμία αμφιβολία για το πού σκοπεύουν όλα αυτά, αρκεί να παραδέσω μια δηλώση του Δ/ντη της Αντιτρομοκρατικής στρατηγός Σύρου, στην εφημερίδα «Ρεπούλικα»: «Έχουμε απόλυτη ανάγκη ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών μας, (σ.ο. εννοεί τις ξένες μυστικές υπηρεσίες) να παρακολουθούμε και να ελέγχουμε τις κινήσεις αυτών των ατόμων, γιατί οι Ολυμπιακοί Αγώνες που διάγονται στην Αθήνα μπορούν να αποτελέσουν στόχο των αναρχικών».

Παραμύθια. Θωρακίζουν όσο μπορούν την αστική τους δικτατορία, γιατί ξέρουν ότι τα χοντρά παλούκια για την εργατική τάξη έρχονται μετά τους Ολυμπιακούς και δέλουν να είναι έτοιμοι σε τυχόν αντιδράσεις. Αυτοί τη δουλειά τους κάνουν, το ζήτημα είναι τί κάνουμε εμείς.

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

Οι αλλαγές στο εξεταστικό

Τα Μπόινγκ στα Μανχάταν, τα τρένα στη Μαδρίτη, μήνυμα κι ελπίδα για τους λαούς στη

✓ Η επίθεση στη Μαδρίτη είναι το θέμα που κυριάρχησε στην επικαιρότητα. Αν και είναι θέμα καθαρά πολιτικό, είχε ιδιαίτερα μεγάλο αντίτυπο και στην αθλητική επικαιρότητα, τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και στη χώρα μας.

Η απόφαση της ΟΥΕΦΑ να μην αναβάλει τους αγώνες των ευρωπαϊκών κυπέλλων εξαιτίας της επίθεσης στη Μαδρίτη έδειξε και στον πολιτικό φίλαθλο ότι για τους καπιταλιστές και τους νταβατζήδες του ποδοσφαίρου τα κέρδη και τα φράγκα είναι πάνω απ' όλα, ακόμη και από την ανθρώπινη ζωή. Η επίσημη θέση της ΟΥΕΦΑ είναι ότι δεν αναβλήθηκαν οι αγώνες για να σταλεί μήνυμα στους "τρομοκράτες" ότι ο "πολιτισμός" και "δημοκρατικός" κόσμος δεν θα φοβηθεί και θα πει όχι στα σχέδιά τους. Ισως κάποιοι καλοπροσάρτοι να αποδέχονταν ένα τέτοιο επιχείρημα, όμως υπάρχει ένα σημείο που κάνει ξεκάθαρη την υποκρισία των λαμπγιών του ποδοσφαίρου. Οταν τα Μπόινγκ έπεσαν στους διδυμούς πύργους του Μανχάταν, η ΟΥΕΦΑ είχε αποφασίσει την αναβολή των αγώνων σαν ένδεικη συμπαράστασης στα θύματα της επίθεσης.

Ποια είναι η διαφορά που υπάρχει στα δύο γεγονότα, εξαιτίας της οποίας αναγκάστηκαν να αλλάξουν την απόφασή τους; Απλά και μόνο οι διαφορετικές ημερομηνίες. Το πρώτο χτύπημα έγινε Σεπτέμβρη, δηλαδή στην αρχή των αγωνιστικών υποχρεώσεων των ομάδων και η όποια αναβολή μπτορούσε να αντιμετωπίστει με εμβολιμη αγωνιστική, ενώ το δεύτερο έγινε Μάρτη, όταν οι ευρωπαϊκές και οι εθνικές διοργανώσεις βρίσκονται στην κορύφωσή τους και οι ημερομηνίες πιέζουν ασφυκτικά. Επιπλέον, υπάρχουν και οι τηλεοπτικές μεταδόσεις των αγώνων, που αποφέρουν τεράστια φράγκα στο ταμείο της ΟΥΕΦΑ (το ενδιαφέρον αυτή την περίοδο είναι πολύ μεγαλύτερο, γιατί βρισκόμαστε στην τελική φάση με τις καλύτερες ομάδες, όπου τα συμφέροντα είναι πολύ μεγαλύτερα, και όχι στη φάση των προκριματικών και των ομίλων που συμμετέχουν και "χόμα" ομάδες).

Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι στον καπιταλισμό τα κέρδη για το κεφάλαιο είναι το παν και για να υπάρξουν κέρδη θα πρέπει να υπάρξει εκμετάλλευση της ανθρώπινης εργασίας. Αντίστοιχα και στο επαγγελματικό πο-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δόσφαιρο ο στόχος για τους καπιταλιστές που επενδύουν σε αυτό είναι τα κέρδη και προκειμένου να τα διασφαλίσουν δεν δείχνουν

κανένα ίχνος ανθρωπιάς και ευαισθησίας, όπως και για να ρίξουν στάχτη στα μάτια του απλού κόσμου.

✓ Επιπλέον από τα άλλα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου σχετικά με την Ολυμπιάδα, έχει και τον αντίτυπο από την επίθεση στην Μαδρίτη. Το θέμα συζήτησης στα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι το ενδεχόμενο "τρομοκρατικό" χτυπήματος στη χώρα μας και ιδιαίτερα κατά την διάρκεια της Ολυμπιάδας. Η ασφάλεια των αγώνων είναι ένα από τα σοβαρότερα θέματα που έχουν προκύψει και που γίνεται ακόμη πιο σοβαρό μετά την "άφιξη της τρομοκρατίας" στο ευρωπαϊκό έδαφος. Οι ενδείξεις για την προσέλευση των Ελλήνων στα γήπεδα για να παρακολουθήσουν τους αγώνες δεν είναι ευοιώνες, μιας και το φίλαθλο κοινό της χώρας δεν δείχνει να συμμερίζεται την αγωνία σύσωμου του οικονομικού και πολιτικού κοτεστόμενου για την επιτυχία της "εθνικής" υπόθεσης. Μετά την επίθεση στη Μαδρίτη ελάχιστοι είναι αυτοί που συζητούν την πιθανότητα να παρακολουθήσει τους αγώνες και η συντριπτική πλειοψηφία ψάχνει να βρει τρόπους για να μην βρίσκεται στην Αθήνα κατά την διάρκεια τους, ώστε να μην κινδυνεύει σε περίπτωση κάποιου χτυπήματος.

Είναι γνωστό ότι για την επιτυχή διοργάνωση των αγώνων απαραίτητη είναι η ενεργητική συμμετοχή της πόλης που τους φιλοξενεί. Θα χρειαστεί πολύ μεγάλη προσπάθεια προς την κοινωνία αυτή, όμως τελικά θα τα καταφέρει ο Κωνσταντίνος με τη βοήθεια που θα του προσφέρει απλόχερα η ΔΟΕ. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι μια οικονομική μπίζνα που αποφέρει τεράστια κέρδη στο κεφάλαιο και δεν υπάρχει περίπτωση η ΔΟΕ να αφήσει την τύχη των αγώνων στους Ελληνες, διακινδυνεύοντας το κύρος και κυρίως τα κέρδη των αγώνων. Οσοι έχουν εναπόθεσει τις ελπίδες τους στην αποτυχία των αγώνων καλό θα είναι να ψάξουν αλλού για "ευχάριστα" γεγονότα. Εκτός και αν η παθητική στάση του ελληνικού λαού και η αδιαφορία του για την Ολυμπιάδα μετατραπεί σε ενεργητική αντίθεση σε αυτή, οπότε μπτορεί να υπάρξει ελπίδα να εκτεθεί η χώρα και να αποτύχει η "εθνική" υπόθεση. Αν κρίνουμε από τη συμμετοχή στην πρό-

σφατη διαδήλωση με αφορμή την άσκηση που έκαναν οι Αμερικανοί στη χώρα μας, με αφορμή την ασφάλεια των αγώνων, δεν νοιμίζω ότι δικαιούμαστε να έχουμε ελπίδες για κάτι τέτοιο.

✓ Μια βδομάδα μετά την αλλογή της κυβέρνησης και είχαμε αλλογή και στην κορυφή της βαθμολογίας που ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος. Η νίκη της ΑΕΚ στο ντέρμπι της Ριζούπολης είχε σαν αποτέλεσμα η παναθηναϊκός, που πέρασε νικηφόρα από τη Νέα Σμύρνη, να βρίσκεται στην κορυφή της βαθμολογίας με δυο βαθμούς διαφορά από το γαύρο και να αποκτά πλεονέκτημα στην κούρσα για την κατάκτηση του πρωταθλήματος.

Οι κάποιοι άσχετος με τον χώρο παρακολουθήσει τις συζητήσεις στα αθλητικά στέκια, θα προρωνήσει. Η πλειοψηφία των οπαδών των ομάδων θεωρεί ότι η αλλογή της κυβέρνησης σημαίνει και την αλλογή στο παρασκήνιο του ελληνικού ποδοσφαιρου, το οποίο ως γνωστό βγάζει και τον πρωταθλητή. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού έχουν αποδεχτεί ότι το όγδοο σερί πρωταθλήμα είναι δύνειρο απατηλό, αφού κατά την εκτίμησή τους κουμάντο πλέον στο ελληνικό ποδοσφαιρού κάνουν οι Βαρδινογιάννηδες, ενώ στην απέναντι όχθη οι οπαδοί του Παναθηναϊκού πλέον σε πελάρη ευτυχίας, αφού πιστεύουν ότι με την κυβερνητική αλλογή, έπαιψε να υπάρχει η κυριαρχία του Κόκκαλη και συνεπώς ο Ολυμπιακός δεν θα έχει το "σπρώχιμο" από το παρασκήνιο, ώστε να βγει και πάλι πρωταθλητής.

Είναι τουλάχιστον αφελής όποιος νοιμίζει ότι τα δεδομένα και τα δρώμενα στο επογγελματικό ποδοσφαιρού αλλάζουν πολύ εύκολα και αμέσως. Το ποδοσφαιρό περιπλέκεται με πολλές συνθήκες, και αυτό δεν αλλάζει η κυβέρνηση. Ο Ολυμπιακός θα χάσει το πρωτάθλημα (αν το χάσει τελικά, αφού το πρόγραμμα του Παναθηναϊκού είναι πιο δύσκολο και μόνο με νίκη στο ντέρμπι θα μπορεί να αισθάνεται σύγχρονος) όχι γιατί άλλαξε η κυβέρνηση και η "παραγωγή" πέρασε στα χέρια των Βαρδινογιάννηδων, αλλά γιατί το "παραγωγικό μοντέλο" που εφαρμόζεται στην ομάδα έχει πατούσει και δεν αποδίδει τα αναμενόμενα. Η αγωνιστική κατάσταση του Ολυμπιακού τις τελευταίες αγωνιστικές και το πολύ κακό αγωνιστικό πρόσωπο που δείχνει δεν έχει καμιά σχέση με την κυβερνητική εναλλαγή.

Πήμαστος ταινιών βγαίνει αυτή την Παρασκευή στις αιθουσές, εκ των οποίων άλλες είναι μηδαμινής αξίας, αλλά και από τις υπόλοιπες δεν έχωριζε καμιά. Θ' αναφερθούμε με λίγα λόγια σε μερικές απ' αυτές.

■ Μανουέλ Ντε Ολιβέιρα

Λόγια μιας ταινίας

Ου στις χώρες της Μεσογείου. Σε κάθε σταθμό επιβιβάζεται κι ένας εκπρόσωπος μιας διαφορετικής χώρας και κατ' επέκταση μιας διαφορετικής κουλτούρας. Όλοι αυτοί, παρότι μιλούν την δική τους γλώσσα, συνεννοούνται μεταξύ τους περίφημα, εκφράζοντας έτσι όχι μόνο χλιαρές χρόνια μεσογειακού πολιτισμού αλλά και μια ιδιότυπη αντίληψη για τη σύγχρονη ενωμένη Ευρώπη.

■ Αντρέι Ζβατκίντσεφ

Η επιστροφή

Ρωσική ταινία με επιρροές από το Ταρκόφσκι και θέμα την επιστροφή, μετά από 12 χρόνια ανεξήγητης απουσίας, ενός πατέρα στην οικογένειά του. Σχεδόν αμέσως οι δυο γιοι του θα τον ακολουθήσουν σ' ένα μυστηριώδες τα-

ξιδι, στη διάρκεια του οποίου θα περάσουν βίαια από την παιδική ζωή.

Η ταινία αυτή πήρε το Χρυσό Λιοντάρι στο τελευταίο φεστιβάλ της Βενετίας και πραγματικά εμείς τουλάχιστον δεν καταλάβαμε το γιατί.

■ Ρομπέρτο Φαέντζα

Ψυχή και Σώμα

Η αληθινή ιστορία της ρωσίδας ψυχάτρου Σαμπίνα Σπλαράν που υπήρξε ασθενής, μαθήτρια και ερωμένη του Καρλ Γκούσταφ Γιουνγκ. Ενας σκωτσέζος ιστορικός και μια

■ Αύριο στο Πολυτεχνείο Ημερίδα για τα εργατικά «απυχήματα»

Αύριο, Κυριακή 21 Μάρτη, στις 10 το πρωί, στο Πολυτεχνείο (αίθουσα Γκίνη) θα αρχίσει τις εργασίες της η μερίδα για τα εργατικά απυχήματα και τις εργασιακές σχέσεις στο χώρο των

Σανίδα σωτηρίας αναζητά ο Μπους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

υπηρεσίες.

Η φιλόδοξη αυτή εκκαθαριστική επιχείρηση δεν θα περιοριστεί, σύμφωνα με τους "Asia Times", στις δυο πλευρές των συνόρων, αλλά θα επεκταθεί και στα αστικά κέντρα για να αποκοπούν οι Ταλιμπάν και η Αλ Κάιντα από τις βάσεις υποστήριξης που διαθέτουν στις πόλεις.

Η πρώτη φάση της επιχείρησης αυτής έχει εδώ και μέρες ξεκινήσει με επιθέσεις σε υποτιθέμενα κρησφύγετα "τρομοκρατών" σε χωριά των Παστούν στο Βαζιριστάν, χωρίς φυσικά αποτέλεσμα. Η πιο αιματηρή επίθεση έγινε τα χαράματα της περιφέρειας Τρίτης 16 του Μάρτη στο χωριό Kaloosha του νότιου Βαζιριστάν. Εξαγριωμένοι οι κάτοικοι ανταπέδωσαν τα πυρά και έκαψαν δέκα στρατιωτικά οχήματα. Ο απολογισμός της πολύωρης ανταλογής πυρών είναι 15 νεκροί πακιστανοί στρατιώτες, 24 νεκροί και 18 συλληφθέντες από το χωριό.

Η κυβέρνηση του στρατηγού Περβέζ Μουσάφιφαρ παίζει με τη φωτιά. Όχι μόνο γιατί βρίσκεται αντιμέτωπη με τη συντριπτική πλειοψηφία του πακιστανικού λαού (το 65% των Πακιστανών τάσσεται υπέρ του Μπιν Λάντεν, σύμφωνα με την παγκόσμια δημοσκόπηση του Ινστιτούτου Pew). Άλλα γιατί παραβιάζει μια μακρά παράδοση, στέλνοντας χιλιάδες στροτό στις συνοριακές ημιαυτόνομες περιοχές και κηρύσσοντας ουσιαστικά πόλεμο εναντίον των φυλών που ζουν εκεί, στο όνομα του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, με απρόβλεπτες συνέπειες. Οσο για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής αυτής; Τη δείχνει η καθημερινή διεθνής πραγματικότητα. Οι Αμερικανοί δεν μπορούν να περιφρουρήσουν το κέντρο της Βαγδάτης από τις επιθέσεις, θα τα καταφέρουν στα κακοτράχαλα αφγανοπακιστανικά σύνορα, με εχθρικό πληθυσμό και από τις δυο πλευρές;

γαλλίδα φοιτήτρια ανακαλύπτουν την αλληλογραφία της Σαμπίνια με τους Γιουνγκ και Φρόγκιντ και ερευνούν τη σχέση τους ανακαλύπτοντας παράλληλα τα μονοπάτια της δικής τους ψυχής.

■ Άλλες ταινίες

Ντ. Ντ. Καρούσο: Κλεμμένες ζωές
Αστυνομικό θρίλερ όπου ειδική πράκτωρ του FBI (profiler) αναλαμβάνει το κυνήγι ενός κατά συρροή δολοφόνου.

Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ: Ενα σχολείο πολύ ροκ Ενας απογοητευμένος και αποτυχημένος ροκάς δέχεται κατά λάθος πρόταση καθηγητή σε σχολείο. Εκεί οργανώνει τους μαθητές σε ροκ μπάντα αλλάζοντας τις ζωές τους αλλά και τη δική του.

Σον Λέβι: Μια ντουζίνα μπελάδες Πολύτεκνος πατέρας βρίσκεται ξαφνικά μόνος του, λόγω προσωρινής απουσίας της συζύγου του, να διαχειρίζεται ένα χαώδες νοικοκυριό και δώδεκα ζωηρά παιδιά.

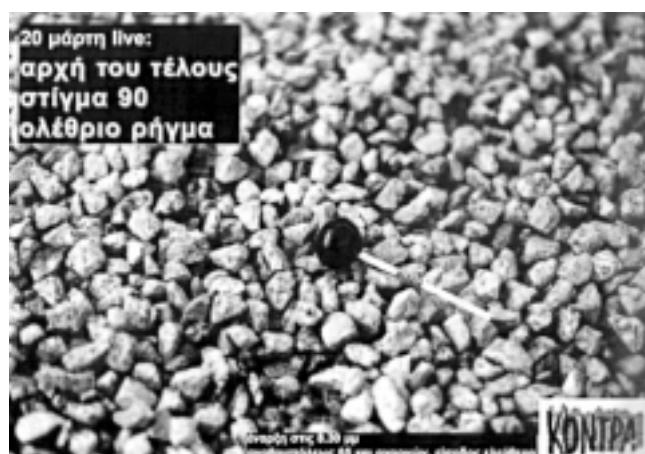
Ελένη Σταματίου

Παρουσίαση του βιβλίου για την ΟΠΛΑ

Τη Δευτέρα 22 Μάρτη, στις 7.30 το απόγευμα γίνεται στην αίθουσα του πρώτου ορόφου του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης (Αριστοτελούς 32 και Ολύμπου) η παρουσίαση του βιβλίου του Τάσου Κατσαρού «Μια απόφαση μόχομαι μέχρι το τέλος. Αντάρτικο πόλεως-Στενή αυτοάμυνα (Ο.Π.Λ.Α.). Θεσσαλονίκη 1946-47». Ομιλητής θα είναι ο ομότιμος καθηγητής αρχαιολογίας του Α.Π.Θ. και βουλευτής του ΚΚΕ Γιώργος Χ. Χουρμουζιάδης.

Το βιβλίο έχουμε παρουσιάσει σε προηγούμενο φύλλο της «Κ» έχοντας αποκομίσει θετικότατες εντυπώσεις απ' αυτό. Αναγνώστες που το ζητούν στα βιβλιοπωλεία και δεν το βρίσκουν μπορούν να το προμηθευτούν από τα γραφεία της εφημερίδας μας.

**live
σημερα στην «ΚΟΝΤΡΑ»**

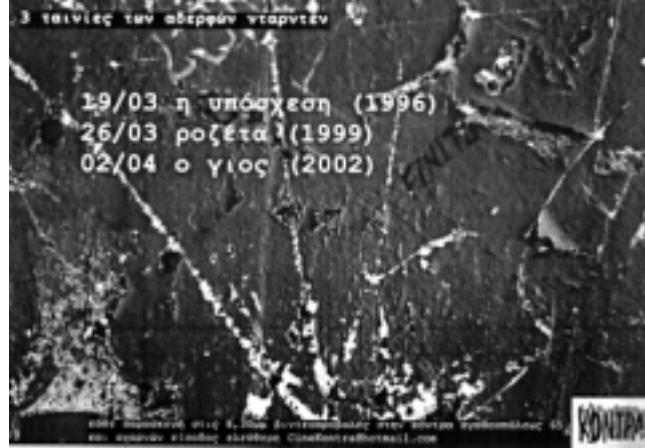

Νέος κύκλος βιντεοπροβολών

Μετά τον Ακι Καουρισμάκι, η κινηματογραφική ομάδα της «Κ» συνεχίζει τις βιντεοπροβολές της Παρασκευής με ένα ακριβώματα στον κινηματογράφο των αδερφών Νταρντέν.

Οι βελγοί κινηματογραφιστές έχουν χαράξει εδώ και μερικά χρόνια το δικό τους μονοπάτι στην ευρωπαϊκή τέχνη, δεχωρίζοντας από την πλειοψηφία των ομοτέχνων τους. Τα θέματά τους έχουν στο επίκεντρο την εργαστική τάξη, τους απόκληρους του σύγχρονου κοπιταλισμού, τα οξυμένα κοινωνικά προβλήματα. Οι Νταρντέν έχουν όποιη και για τον κινηματογράφο και για τα κοινωνικά προβλήματα. Αποψή προσδιοριστική, ανατρεπτική, κόντρα στα κυρίαρχα ρεύματα σκέψης και τέχνης.

Το ακριβώματα περιλαμβάνει τρεις ταινίες: την «Υπόσχεση» (1996), τη «Ροζέτα» (1999) και τον «Γιο» (2002). Τρεις ταινίες που σήγουρα θα τροφοδοτήσουν τις συζητήσεις που γίνονται μετά από κάθε προβολή. Κάθε Παρασκευή στις 8.30, με ελεύθερη -όπως πάντα- εισόδο.

◆ Puede haberlos costado esta foto 200 muertos? - Μπορεί να φανταστείς ότι αυτή η φωτογραφία κόσπισε 200 θανάτους; (Πλακάτ διαδηλωτριας στην Ισπανία - Στη φωτογραφία που είχε το πλακάτ ήταν ο Αθήνα με τον Μπους και τον Μπλέρ)

Συντρόφισσα διαδηλωτρια, πολύ εύστοχη η τοποθέτησή σου. Γι' αυτό έκανε το γύρο του κόσμου. Μετά όμως τη διαδήλωση, μετά την ευλογότατη διαμαρτυρία εναντίον του Αθήνα, το μπαλάκι γυρνάει σε σένα, σε μας. Εμείς δεν πρέπει να φανταστούμε, αλλά να σκεφτούμε και να δράσουμε. Οσο καλές και αν είναι οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας άλλο τόσο είναι ανάγκη να είναι αποτελεσματικές. Αυτή είναι η ιστορική απαίτηση στην εποχή της βαρβαρότητας. Δεν μπορούμε να σκεφτόμαστε -να φανταζόμαστε ούτε λόγος- πλέον με τη λογική του μικρότερου κακού. Δεν μπορούμε να λέμε συνέχεια «κάτι είναι και αυτό που κάνουμε, οι άλλοι δεν κάνουν τίποτα». Είμαστε υποχρεωμένοι να βρούμε το αποτελεσματικό «κάτι» στις κινητοποιήσεις μας. Άλλως θα μετράμε χαμένα δικαιώματα, χαμένες κατακτήσεις, χαμένες ζωές. Ξέρεις, σ' ένα πόλεμο αυτού που έχουν τα περισσότερα θύματα είναι οι άμαχοι και όσοι κάθονται ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα.

◆ No mas mentiras - Οχι άλλα ψέματα (Πλακάτ διαδηλωτών στη Μαδρίτη)

Ας παραφράσουμε ένα παλιό στήχο: Ψεύτικα λόγια πάντα θα λένε οι ψεύτες. Μα και τους φίλους μας με τις ψεύτικες αλήθειες πρέπει να τους σταματήσουμε να μας κοιμίζουν. Εδώ στην Αθήνα, εκεί στη Μαδρίτη, παντού σύντροφε διαδηλωτή, μας κοιμίζουν οι ψεύτικες αλήθειες των βολεμένων. Οι ψεύτικες αλήθειες των φιλειρηνικών, των πασιφιστικών κινημάτων. Οι ψεύτικες αλήθειες που αποκηρύσσουν την βία σαν όπλο διεκδίκησης, δράσης και ανατροπής. Οι ψεύτικες αλήθειες μιας ψεύτικης αριστεράς.

◆ 11 - Madrid - No os olvidamos - Δεν ξεχνάμε (Πλακάτ διαδηλωτών στο Λονδίνο)

Αυτά που λέγαμε. Δεν ξεχνάνε τον πασιφισμό, δεν ξεχνάνε το συμβιβασμό. Πάντα με τις αιστικές τους τάξεις, με τον ιμπεριαλισμό στην τελική. Στέκονται ανάμεσα στα δύο εμπόλεμα στρατόπεδα στα λόγια, και στην πράξη κάτω από τη σημαία της αιστικής τους τάξης. Το ποίμα του Μπρεχ, ότι επικεφαλής της μονάδας σου, όταν πας στον πόλεμο κάτω από σημαία της αιστικής σου τάξης, είναι ο ίδιος σου ο εχθρός, μπορεί να το απήγγειλαν με συγκίνηση στα φεστιβάλ και στις αγωνιστικές «βεγγέρες», μα δεν θελησαν να το καταλάβουν ποτέ. Μετά μας φταίνε οι «παράφρονες» ισλαμιστές.

◆ Ψήφο στο ΠΑΣΟΚ. Για να μη βγει η ΝΔ. Χωρίς αυτοπάτες. Παλεύουμε για συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ-ΣΥΝ (Σοσιαλιστική Εκφραση)

Πριν ήταν το τραγικό, τώρα είναι το γελοίο του πράγματος. Το απαράιτη συμπλήρωμά του. Σε δύσκολες ώρες το γελοίο αποφορτίζει το κλίμα. Λειτουργεί καθημυστικά. Κόνει και τους νομιμόφρονες αριστερούς να αισθάνονται επαναστάτες, γιατί κατέβηκαν αυτοτελώς στον εκλογικό στίβο. Λίγο το 'χεις αυτό;

◆ Ψηφίσατε Παπανδρέου και σας βγήκε Μάνος - Ελάτε να χτίσουμε την απόντηση του κινήματος - Στηρίξτε Αντικαπιταλιστική Συμμαχία

Μην ξεχάσετε να πάρετε μαζί και καμιά σφυρίχτρα για να σφυρίζετε όταν χτίζετε. Χτίζεται καλύτερα το κίνημα με σφυρίχτρες και νταούλια. Και με ψήφους, και με ψήφους. Με ψήφους και με σφυρίχτρες. Το γελοίο του πράγμ

■ Η εξαγγελία του Καραμανλή για μονιμοποίηση όλων των εκτάκτων

Μεγάλη απάτη

Ο.Κ. Καραμανλής, όπως είναι γνωστό, προεκλογικά και στο παραπέντε είχε «δεσμευτεί» ότι εάν γίνει πρωθυπουργός θα μονιμοποιήσει τους 250.000 εκτάκτους του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Γνώριζε πολύ καλά, όταν έκανε αυτή την εξαγγελία, ότι δεν πρόκειται να την πραγματοποίησε, την έκανε όμως για να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που είχαν δημιουργηθεί στους ψηφοφόρους από τις δηλώσεις του Πολύδωρα ότι εάν η ΝΔ κερδίσει τις εκλογές θα απολυθούν 10.000 στελέχη του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί έιμαστε τόσο κατηγορηματικοί, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ δεν πρόκειται να εκπληρώσει την προεκλογική της εξαγγελία για μονιμοποίηση όλων των εκτάκτων;

Γιατί, πρώτο, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 103 του ισχύοντος Συντάγματος, απαγορεύεται όχι μόνο η μονιμοποίηση των εκτάκτων, αλλά και η μετατροπή των συμβάσεων έργου και ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Πρόκειται για μια πάρα πολύ σημαντική καινοτομία». Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Βενιζέλο, απαγορεύεται η μετατροπή των συμβάσεων έργου και ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, παρά το γεγονός ότι οι έκτακτοι, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες. Εφτασε δε στο σημείο να δηλώνει κυνικά, ότι η γενική αυτή απαγόρευση μονιμοποίησης των εκτάκτων αποτελεί μια πολύ σημαντική καινοτομία! Αυτές τις τοποθετήσεις του Βενιζέλου ας τις βάλουν οι έκτακτοι καλά στο μυαλό τους για να αποτελούν πυξίδα για την πλοιαρική τους στάση.

Ο εισηγητής της ΝΔ Ι. Βαρβιτσιώτης μιλώντας για το ζήτημα των εκτάκτων είχε πει ανάμεσα σ' αλλα:

«Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα που ταλανίζει τη διοίκηση, τη βουλή και χιλιάδες νέους ανθρώπους. Είναι η λεγόμενη μονιμοποίηση των εκτάκτων, των συμβασιούχων που προσλαμβάνονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα για την κάλυψη προσκαίρων ή επειγουσών και απρόβλεπτων αναγκών... Ετσι λοιπόν αυτή η θλιβερή ιστορία τελειώνει». Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Ι. Βαρβιτσιώτη, η ιστορία της μονιμοποίησης των συμβασιούχων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα είναι θλιβερή (αυτό κι αν αποτελεί πρόκληση για τους εργαζόμενους που καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες), ταλανίζει τη δημόσια διοίκηση και τη βουλή και ευτυχώς τελειώνει με τη γενική απαγόρευση της μονιμο-

ποίησης που προβλέπει το νέο Σύνταγμα. Ο εισηγητής της ΝΔ δεν περιορίστηκε σ' αυτές τις κυνικές δηλώσεις, αλλά και ψήφισε μαζί μ' όλο το κόμμα του, τη ΝΔ, την παρ. 8 του άρθρου 103.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ Ε. Βενιζέλος μιλώντας γι' αυτή τη διάταξη ανάμεσα στ' αλλα είπε:

«Στην παρ. 8 του άρθρου 103 εισάγεται η γενική απαγόρευση της μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, απαγορεύεται δηλαδή η μονιμοποίηση του έκτακτου προσωπικού του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, περιλαμβανομένων και αυτών που απασχολούνται με σύμβαση έργου. Πρόκειται για μια πάρα πολύ σημαντική καινοτομία». Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Βενιζέλο, απαγορεύεται η μετατροπή των συμβάσεων έργου και ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, παρά το γεγονός ότι οι έκτακτοι, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες. Εφτασε δε στο σημείο να δηλώνει κυνικά, ότι η γενική αυτή απαγόρευση μονιμοποίησης των εκτάκτων αποτελεί μια πολύ σημαντική καινοτομία!

Ο εισηγητής της ΝΔ Ι. Βαρβιτσιώτης μιλώντας για το ζήτημα των εκτάκτων είχε πει ανάμεσα σ' αλλα:

«Είναι φανερό, λοιπόν, ότι τα δύο αστικά κόμματα εξουσίας σφράγισαν συνταγματικά, τουλάχιστον μέχρι το 2011 που μπορεί να γίνει νέα συνταγματική αναθεώρηση, την απαγόρευση της μονιμοποίησης των εκτάκτων, των συμβασιούχων που προσλαμβάνονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα για την κάλυψη προσκαίρων ή επειγουσών και απρόβλεπτων αναγκών... Ετσι λοιπόν αυτή η θλιβερή ιστορία τελειώνει». Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Ι. Βαρβιτσιώτη, η ιστορία της μονιμοποίησης των συμβασιούχων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα είναι θλιβερή (αυτό κι αν αποτελεί πρόκληση για τους εργαζόμενους που καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες) τις οποίες θα έπρεπε να προσληφθεί μόνιμο προσωπικό. Βέβαια, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μείωναν το μόνιμο προσωπικό και με τη συνεχή συρρίκνωση του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Ας δούμε τι ειπώθηκε στη συζήτηση που έγινε στην Ολομέλεια της Βουλής, στις 21 Μάρτη του 2001, για την παρ. 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος,

ποίησης που προβλέπει το νέο Σύνταγμα. Ο εισηγητής της ΝΔ δεν περιορίστηκε σ' αυτές τις κυνικές δηλώσεις, αλλά και ψήφισε μαζί μ' όλο το κόμμα του, τη ΝΔ, την παρ. 8 του άρθρου 103.

Ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ Α. Σκυλλάκος, κάνοντας έκκληση στους εισηγητές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ για την επίμαχη αυτή διάταξη πρότεινε:

«Ας βάζαμε μια τέτοια διάταξη, ότι απαγορεύεται η μονιμοποίηση των εποχιακών εργατών, που δεν καλύπτουν πάγιες, αλλά εποχιακές ανάγκες. Οχι γενικώς, αυτοί που είναι με ορισμένου χρόνου. Γιατί το λέμε αυτό τώρα; Διότι ξέρουμε πως γίνονται οι προσλήψεις ορισμένου χρόνου, πως γίνονται και πως σε ορισμένες κατηγορίες γίνονται και σήμερα. Άλλα, εν πάσῃ περιπτώσει, αυτοί οι άνθρωποι καλύπτουν πάγιες ανάγκες και είναι χιλιάδες σήμερα». Η έκκληση αυτή έπεισε στο κενό. Και οι δύο εισηγητές τον έγραψαν κανονικά. Και τον έγραψαν, γιατί, όπως προσαναφέραμε, τα κόμματά τους θέλουν να χρησιμοποιήσουν τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και συμβάσεις έργου για να καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες, για να μείωσουν τον οριθμό των μονίμων υπαλλήλων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι τα δύο αστικά κόμματα εξουσίας σφράγισαν συνταγματικά, τουλάχιστον μέχρι το 2011 που μπορεί να γίνει νέα συνταγματική αναθεώρηση, την απαγόρευση της μονιμοποίησης των εκτάκτων, των συμβασιούχων που προσλαμβάνονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Στα μέσα της βδομάδας τα παπαγαλάκια του Π. Παυλόπουλου όρχισαν, μετά τη συνάντησή του με την ΑΔΕΔΥ, να φελλίζουν δειλά δειλά τη θεωρία για μοριοδότηση των εκτάκτων και για τροποποίηση του σχετικού νόμου της κυβερνήσης του ΠΑΣΟΚ. Οσο θα περνάει ο καιρός, τα παπαγαλάκια της κυβερνήσης θα πετάνε διάφορα νούμερα εκτάκτων που θα προσληφθούν στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, μέσω της μοριοδότησης και της προκήρυξης κάποιων θέσεων, που σήμουρα θα είναι πολύ λιγότερες απ' αυτές που σήμερα κατέχουν οι έκτακτοι. Μιλάμε για την περίπτωση που γίνει τελικά κάποια προκήρυξη.

Οι έκτακτοι του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα όσο πιο γρήγορα ξεπεράσουν τις αυταπάτες που δημιουργήθηκαν από την προεκλογική εξαγγελία του Καραμανλή και αποφασίσουν να αναπτύξουν την αντίστασή τους τόσο περισσότερες ελπίδες έχουν να ευδωθεί ο αγώνας τους για το δικαίωμα στη δουλειά και στη ζωή. Οι έκτακτοι του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα είναι θλιβερή (αυτό κι αν αποτελεί πρόκληση για τους εργαζόμενους που καλύπτουν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες) τις οποίες θα έπρεπε να προσληφθεί μόνιμο προσωπικό. Βέβαια, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μείωναν το μόνιμο προσωπικό και με τη συνεχή συρρίκνωση του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

νέας έκτακτος.

Προεκλογικά η ΝΔ, όπως προαναφέραμε, έριξε το δημοφιλείστερο σύνθημα για μονιμοποίηση των εκτάκτων μόνο και μόνο για να αποσπάσει την ψήφο των εκτάκτων και των οικογενειών τους, παίζοντας παιχνίδι με την αγωνία τους και τον πόθο τους για δουλειά και ζωή. Τώρα όμως που οι εκλογές τελείωσαν και ο αντικειμενικός στόχος της κυβερνήσης της ΝΔ θα απολαμβάνει τη διάταξη πρότεινε την ψήφο των εκτάκτων και των οικογενειών τους πιο εύκολα.

Και η κυβερνήση της ΝΔ θα ακολουθήσει την πεπατημένη της κυβερνήσης του ΠΑΣΟΚ. Θα τροποποιήσει το Προεδρικό Διάταγμα που έβγαλε το ΠΑΣΟΚ, με το οποίο ενσωμάτωνε κολοβά την ευρωπαϊκή οδηγία 70 του 1999, και το νόμο με το οποίο η κυβερνήση του ΠΑΣΟΚ καθιέρωνε την μοριοδότηση (λόγω εμπειρίας) των εκτάκτων του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Στα μέσα της βδομάδας τα παπαγαλάκια του Π. Παυλόπουλου όρχισαν, μετά τη συνάντησή του με την ΑΔΕΔΥ, να φελλίζουν δειλά δειλά τη θεωρία για μοριοδότηση των εκτάκτων και για τροποποίηση του σχετικού νόμου της κυβερνήσης του ΠΑΣΟΚ. Οσο θα περνάει ο καιρός, τα παπαγαλάκια της κυβερνήσης θα πετάνε διάφορα νούμερα εκτάκτων που θα προσληφθούν στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, μέσω της μοριοδότησης και της προκήρυξης κάποιων θέσεων, που σήμουρα θα είναι πολύ λιγότερες απ' αυτές που σήμερα κατέχουν οι έκτακτοι. Μιλάμε για την περίπτωση που γίνει τελικά κάποια προκήρυξη.

Το λόγο μπορούμε να τον αντιληφτούμε. Και δεν χρειάζεται να ασχοληθούμε και πολύ μαζί του. Οταν θέλουν να δολώσουν τη σκέψη, απευθύνονται στο συναίσθημα. Οχι σ' ένα υγιές